

Legjobb és leghíresebb
pipere hölgypor: a
La
VELOUTINE
Különleges Rizpor
BISMUTTAL VEGYITVE
CH. FAY, ILLATSZERÉSZ.
PARIS — 9, rue de la Paix, 9 — PARIS.

CHOCOLAT
SUCHARD

schmeckt am feinsten

„A világ legjobb sámfája“
FÖLDVÁRY IMRE
férfidivat és fehérenemű
raktárában.
Budapest, IV., Koronaher-
ceg-utca 11. sz. és VIII.,
Kerepesi-út 9.
Férfi ingek, Jäger-árak,
vadász és sport-cizkék dús
választékban kaphatók.
Kestük és nyakkendők.

párja
frt 1.50

LUSER L.-féle turista tapasz.

Biztosan és gyorsan ható szer, tyukszem
szemölcs és talp, valamint a sarok bőr-
keményedései, to-
vábbá mindennemű
bőrelszarusodás,
ellen. A hatás-
ért jótállás
vállal-
tatik.

Köz-
ponti
szétküldési
raktár:
SCHWENK L.,
gyógyszerész
MEIDLING — BÉCS.
Csak akkor valódi, ha min-
den használati utasítás és minden
tapasz a mellettes végjegyzék és
aláírással el van látva, azért is erre
figyelnél kell. — 1 doboz ára 1.20 kor.
Vidékire 1.60 kor, előzetes beküldése mellett bérment.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszer., Budapest, Király-u. 42. Andrassy-út 29.

ESZMÉNYI KEBEL
érhető el a **Pilules orientales** által, Ratió
gyógyszerárúháza Párisban, Passage Ver-
deau 5, az egyedüli szer, mely két hónap alatt
és a nélkül, hogy az egésznek ártana, az asz-
szonyi **kebel** fejlődését, valamint a ke-
bel **idomai**nak szilárdaságát biztosítja.
Egy üvegecske ára használati utasítással együtt
3 forint. Raktár: **Török József, Budapest,**
Király-utca 12. sz. 8442

Hölgyeknek
nélkülöz-
hetetlen.
A női szépség elérésére, tökéle-
tesítésére és fenntartására legkíméletesebb és
legbiztosabb a
MARGIT-CRÈME,
mely gyertya és teljesen ártalmatlan. Ezen világhírű ar-
zenoos pár nap alatt elavóit széplőt, májfoltot, pattanást, bő-
rákat (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kismintja a ránczo-
kat, redőket, himlőhelyeket és az arczot fehérré, simává és
idővé varázsolja. Sem higanyt, sem ólmot, sem más ártalmas
anyagot nem tartalmaz. Ára nagy üvege 3 kor, kis üvege
1 kor. **Margit hölgypor** 1 kor. 20 fill. **Margit**
szappan 70 fill. **Margit fopép** (Zahnpasta) 1 kor.
Margit arczvíz 1 kor. Postán utánvétellel vagy a pénz
előzetes beküldése után küldi a készítő:
FÖLDES KELEMEN gyógyszer. Arad.
Kapható minden gyógyszerárúháza.
Főraktárak Budapest: **Török József**
és **Dr. Egger Leó** „Nádor” gyógyszer.
Törv.
védve.
Legjobb
szépsé-
szér.

Szigeti Hattyu-erőme 1 kor. 20 fill.
Szigeti Hattyu-szappan 80 fillér.
Szigeti Hattyu-mosdóvíz 2 kor.

A mai kor legkíméletesebb bőrápoló szerel.
Széplő, májfolt és az arczbőr minden-
nemű tisztítására, feltöltésére és biztos
elmulasztására. Egyedüli készítője ösv.
Buzáth Mártonné gyógyszerárúháza
M. Szegeden. — Főraktár Budapest: **Török József** gyógyszer. Király-utca 12.
8431

BÁNHEGYI C. J.

Budapest, IV., Rostély-utca 13.

Nagy választék Épület és bútorgyártásokban,
mindennemű réz-, lakatos- és norinbergi árak
raktára. Nagy készlet mindennemű löszerszám ve-
zetékekben. Különböző kész bőráruk és czi-
pesszellek. Szerszámok minden iparág részére.
Vasuti felszerelési tárgyak. Koporsó-diszi-
téseik. 8484

Arjegyzék kívánatra bérmentve.

Nehézség.

A ki eskorban, göröcsökben és
más idegajokban szenved, kér-
jen esztől szülő fizetést. Küldi
ingyen és bérmentve a **Schwa-**
nen-Apotheke Frankfurt a.M.

**KIVÁLÓ ERŐSÍTŐ-
SZER.**

Farbenfabriken vorm.
Friedr. Bayer & Co.
Elberfeld.

SOMATOSE

hustól készült és ennek táp-
anyagát tartalmazó izetlen,
könnyen oldódó Albumose
készítmény a legkiválóbb
erősítő-szer

gyenge és a táptáplálkozásban
elmaradottaknak, ideg-,
mell- és gyomorbetegségeknek,
beteggyógyászoknak, angol kör-
ban szenvedő gyermekeknek,
újszülötteknek, nemkülönben

Vas-Somatose

alakjában a
sápkórosoknak
lesz ajánlva az orvosok által
Vas-Somatose nem egyéb
20% szerves összetételű vasat,
a milyen alakban a vas az
emberi testben van jelen,
tartalmazó Somatose
Somatose rendkívül
gerjeszti az étvágyat.
Raktárban van az összes
gyógyszerárúháza és
gyógyanyagkereskedésekben

Hirdetések felvételnek a
kiadó hivatalban, Buda-
pest, IV., Egyetem-utca 4.

18. SZÁM. 1900.

BUDAPEST, MÁJUS 6.

47. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és
POLITIKAI UJDONSÁGOK (a Világkrónikával) együtt
egész évre 24 korona
félévre 12 *
Csupán a
VASÁRNAPI UJSÁG
egész évre 16 korona
félévre 8 *
A POLITIKAI UJDONSÁGOK (a Világkrónikával)
egész évre 10 korona
félévre 5 *
Külföldi előfizetéseket a postai
meghatározott viteldíj is csatolandó.

MUNKÁCSY MIHÁLY.

1844—1900.

MESERZŐ az az életpálya, melynek utolsó
állomásponja az endenichi szomorú
intézet lett. Az elszegényedett úri csa-
lád sarja asztalosműhelybe kerül, de nem elég-
szik meg a bútörök egyszerű befestésével,
hanem ékes rózsákat és tulipánokat is fest
rájuk, a mint épen a képzelődése diktálja.
Ebből a gyerekből piktör lesz, — mondják a
kisváros szakértői és Lieb Mihály (mert ez volt
eredetileg a Munkácsy neve) annyira hisz a
jóslásban, hogy most már nemcsak virágokat
pingál, hanem a mestert és mesterné asszonyt
is lerajzolja, lerajzol mindent, a mi a szemei
elő kerül. Sőt többet tesz: fölkeresi Szamosst,
a jönné rajztanítót s órákat vesz tőle, hogy
megszerezze magának a szükséges első ismere-
teket.

Mikor a hatvanas évek közepén Pestre jön, s
Harsányi Pált, a Képzőművészeti Társulat igaz-
gatóját fölkeresi, még teljesen dilettáns ugyan,
de kísérletei elárúlják a nem közönséges tehet-
séget. Bécsbe első festményeinek árán úta-
zik, s midőn vágya nemsokára tovább, Mün-
chenbe viszi, s ott Wágner Sándor mellett
képezi magát, a **Húsvéti locsolás**-sal lepi meg
ismerőseit, melyen az alakok már szerencsésen
jellemzett magyar parasztok.

A Münchenben készített képek és rajzok
azonban még csak tehetségre valló kísérletek.
Düsseldorfbá, Knaus mellé kell kerülnie, hogy
művészi formába önthesse mindazt, a mi szívé-
ben és lelkében lakozik. A **Siralomház** már
elsőrangú alkotás, fényes kiindulási pontja a
sikereiben, diadalokban és ünnepeztetésekben
gazdag művészpályának. A képtől nagy árat
fizetnek, festőjét a követelő francia kritika
magasztalja, s nevét a legnagyobb mesterek
nevei között kezdik emlegetni.

Minden újabb képe újabb diadal, rohamosan
emelkedik magasabbra és magasabbra, föl egé-
szén ama csúcspontig, melyet már a világhír
vesz körül ragyogó sugaraival. **Milton**-ját a tör-
ténelmi genre csodás tökélyű alkotásának ismer-
ik el, **Krisztus Pilátus előtt**-jével a vallásos
festészetet kelti új életre egy kritikával és két-
kedéssel teljes korszakban; a modern életből
vett salon-képei, melyeket nagy munkáinak
alkotása közben, úgyszólván csak szórakozás-
képen festett, a közvetlenség bájával ragadnak

el; tájképei a naturalisztikus ábrázolás hűségé-
vel és erejével a legjobb tájfestők művei mellé
emelkednek; a bécsi császári műtörténelmi
múzeum mennyezetképeire az olasz ég teljes
bűbáját varázsolja s közvetlenül ezután meg-
festi a **Honfoglalás**-t, mely a nemzeti fényes
múltért lelkesülő művész álmainak megnyilat-
kozása.

E művek páratlan népszerűséget és elisme-
rést szereznek nevének. Midőn egy-egy nagyobb
alkotásával megjelenik közöttünk, honfitársai
fejedelmet megillető ünnepléssel fogadják;
kiállításának megtekintésére távoli vidékek
lakossága is Budapestre zarándokol; külföldön
a legfinnyásabb izlésű amatőrök rendkívül
nagy árakat fizetnek legkisebb vásznáért is, s

Saját festménye 1896-ból.

Munkácsy Mihály

Mauthner-féle
kiállítási
tűmagkeverék.
Ugyanazon keverék, me-
lyekkel ugy az 1885-diki
országos kiállítás, vala-
mint az 1896-iki ezred-
éves orsz. kiállítás be-
gyepesítései létesített-
tek általam.
50 kilo 30 frt.
½ kilo 40 kr.

Mauthner-féle
margitszigeti
tűmag-
keverék.
Több mint 21 éven
át kizárólag csak
ezem szállítja a
margitszigeti par-
közások számára az
összes tűmagvakat.
50 kilo 30 frt.
½ kilo 40 kr.

Mauthner-féle
SÉTATER
tűmagkeverék.
Ezen keverékem
már 1885 mint
22 év óta Buda-
pest fő- és szék-
város összes nyil-
vános terelnek
és kerjőinek pá-
sálására.
50 kilo 25 frt.
½ kilo 30 kr.

Angol
perje.
Skótszág-
ból hozott
legjobb
minőségű
mag.
50 kilo 14 frt.
½ kilo 25 kr.

Angol
perje.
50 kilo 13 frt.
½ kilo 20 kr.

A
legjobb
legtisztább
és
legtartósabb
tűmagvakat
Mauthner Ödön
csász. és kir. udvari szállító
magkereskedése
Budapest VI., Andrassy-ut 23.
VII., Rottenbiller-utca 33.
szállítja.

**A 226 oldalnyi tartalmu, főárjegyzéket kívá-
natra a cég ingyen és bérmentve küldi meg.**

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR
Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstrasse 120. (saját
házában),
Arany érmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, es. és kir. katonai intézőségek, vas-
utak, ipari-bánya, és gyári társulatok, építési vállalatok, építomesterek, egy-
szintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítói. E homlokzat-festékek, melyek
mészen feloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintá-
ban kilóként 16 krtól felfelé szállítanak, és a mi a festék színtisztségét
illeti, azonos az olajfestékkel. 8446
Mintakártya, ugyszintén használati utasítás
kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Fénykép után metszette Morelli Gusztáv.

MUNKÁCSY MIHÁLY 1881-IKI ARCZKÉPE.

fényűző pompával díszített palotájának Páris kitünőségei s a világvárost látogató legelőkelőbb külföldiek is gyakori vendégei. Munkácsyt, a mi Munkácsynkat, hasonló szeretettel és hódolattal veszik körül, mint annak idején a renaissance-kor legnagyobb olasz mestereit.

És a szegény asztalosinasból lett világhírű képiro mindezen ünnepeketek között sem érzi magát egészen boldognak. A fényes párisi palotából a magyar pusztákra vágyik, melyeknek töröl metszett lakosait, fiatal korának barátait, az előkelő szalonokban hiába keresi. A drága edényekben pompázó exotikus növények helyett szabadban tenyésző búzavirágot, katangkórót, a villamfény helyett délibábot szeretne látni, s ha nagy hangversenyek programját kell végighallgatnia, a falusi fonóházakra gondol, melyeknek egyszerű danái még mindig kedvesebbek neki. Csak haza, csak haza! cseng a fülebe mindenfelől, s mikor egy fenkölt gondolkodású államférfi megtalálja a módot is arra, hogy a mester vágyakozása teljesedésbe mehessen, megkönnyebbülten lélegzik föl, mintha csak egy nehéz álom lidércnyomását ráta volna le magáról. Megindul hazára felé, folyvást szöve a terveket, mint merít majd új erőt a hazai földből, mit és hogyan fog tenni a magyar kultúra, a magyar dicsőség érdekében. Elhatározása örömmel tölti el az egész országot, s a mikor az ezredévi ünnepélyekre megjelen közöttünk, mindenki tárt karokkal fogadja, mert hiszen most már a miénk, a miénk osztatlanul!

S az örömmek, az ünnepeketeknek eme napjaiban egyszerre csak félelmes erővel keríti hatalmába egy régi lappangó baj. Izgatottsága fokról-fokra nő, az ünnepélyek vidám zaja kiállhatatlanná válik reá nézve, menekülni kénytelen a magyar fővárosból s néhány hét múlva megérkezik külföldről a mindenkit lesújtó szomorú hír, hogy Munkácsy számára egy német-

országi gyógyintézetben kellett keresni menhelyet.

A mint az endenichi intézet kapuit átlépte, már éreztük, sőt tudtuk, hogy elvesztettük őt örökre. A mi ezután következett, már lassú haldoklás volt, elszomorító, kínos befejezése a fényes pályafutásnak. Most már megjárta a szenvedések Golgotháját, s átköltözött a halhatatlanságba.

A gyász első napjaiban hiába való törekvés volna fejtegetnünk, hogy voltaképen mit is vesztettünk Munkácsyban. Annyit azonban minden magyar embernek éreznie kell, hogy ezzel az Isten különös kegyelméből való művészszel a magyar lélek erejének és fényének egyik leghatalmasabb hirdetője szállt sirba. Munkácsy Mihály nemcsak saját hazájának volt egyik legnagyobb dícsősége és büszkesége, hanem egyúttal a művészetek általános történetének is olyan alakja, ki magának a legnagyobb mesterek mellett szerzett helyet. Az ő jelentősége univerzális, bár egy pillanatra sem vethetjük szemére, hogy elveszett a modern művelődés mindent nivelláló áramlatában. Genre-képei: a *Siralomház*, az *Ujanczok*, a *Tépésesinálók* igazi magyar alkotások, sőt általános értékű műveiben is mindenkor megnyilatkozik a magyar karakter heve és szenvedélyessége. Alig van olyan munkája, melyre egyéniségének bélyegét, mely egyúttal a magyar faj bélyege is, rá nem nyomta volna. És ha alkotásainak hosszú során végigtekintünk: nem könnyű földadat egész határozottsággal kiemelni azokat a műveket, melyek számára a halhatatlanságot már itt közöttünk megszerezték, s melyeket úgy fog emlegetni a műtörténet, mint valódi remekműveket.

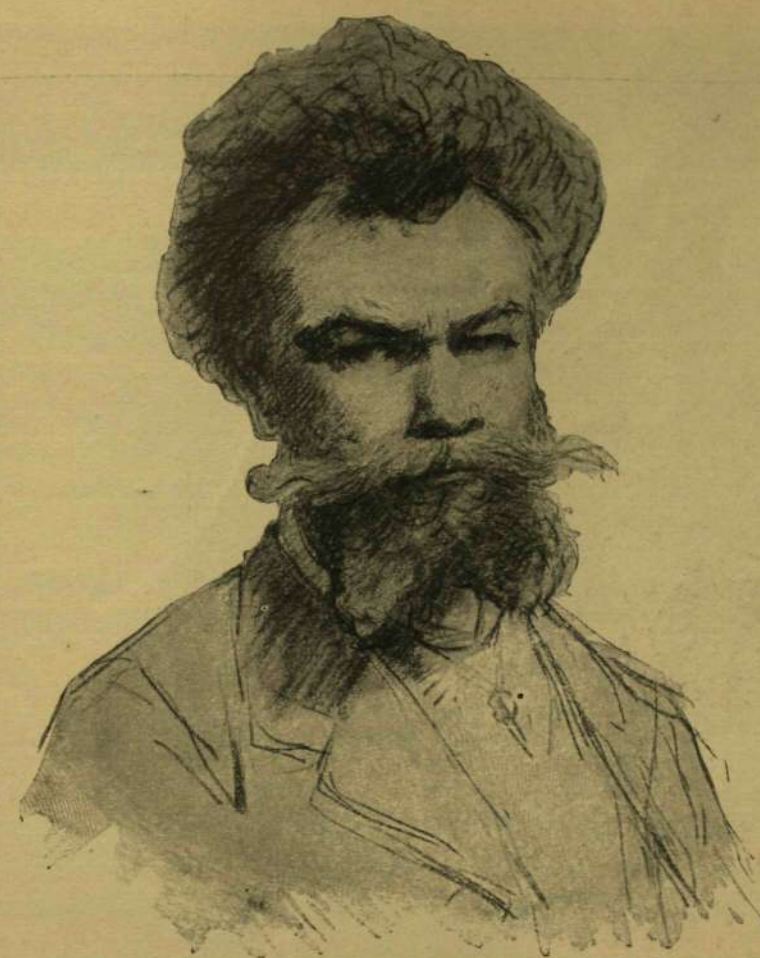
Hozzánk magyarokhoz a magyar népeletről merített genreképei, köztük a *Siralomház* állanak legközelebb; az elmélyedésre hajló szellemek *Milton*-ját csodálják meg leginkább a jel-

lemzés erejéért; míg bibliai tárgyú képeinek hatása már egészen egyetemes, mert egyenlő hurokat pendít meg minden érező és hívő szívben. A ciklus első darabja: *Krisztus Pilátus előtt* (1881.) vallásos és történeti festmény egyszerre, a mennyben nemcsak a szenvedő Krisztust állítja élénk, hanem a hitében erős vértanút is, s az eredmény, melyre szemlélése után jutunk, nem csupán vallásos jellegű meghatottság, de egyúttal komoly tanulság is, mert a mester az események mellett az eszmék küzdelmét is érzékíti. A *Kalvárián* (1884.) folytatása és kiegészítése ennek a képnek. Itt a keresztfeszítés következményeit mutatja be esodáltra méltó művészettel. A tömeg, megelőzve a hóhért, most szállt le a Golgotha lejtőjén: a farizeusok egyikét már megragadta az önvád: fut a szomorú jelenet színhelyéről, mintha kísértet üzné; mögötte a lóháton ülő ember lelkében az irgalom küzködik a reméllettel; egy fiatal farizeus arról igyekszik meggyőzni fehér szakállú, öreg társát, hogy nem történt igazságtalanság, de ez egészen megörnyed gondolatainak sulya alatt és sehogy sem képes megnyugtadni a lelkiismeretét. A kép baloldalán dült arcú, lelkiismeretükkel küzdő alakok tanúskodnak arról, hogy az eszmék, melyekért a keresztfeszített kinhalált szenvedett, csak annál erősebben élnek. A mester ezt az eszmét még magasztosabban kifejezésre juttatja amaz ifjú alakjában, ki az előtérben fordul a kereszt felé s szíve mélyéig megindulva hallgatja Jézus utolsó szavait. Ebben az ideális alakban Munkácsy magát az ifjúságot festi, mely egész lelkét kitarja az új eszméknek, hogy átadja azokat a következő nemzedéknek.

A nagy vallásos képciklusba a középső darabot: az *Ecce homo*-t épen tizenkét évvel később (1896.) illesztette be Munkácsy. A festmény azt a jelenetet ábrázolja, midőn Pilátus az Üdvözítőt homlokán a töviskoronával, vállán a megalázás szegyenjelével: a bíborpalásttal vezeti a csöcselék elé a jeruzsálemi törvényház oszlopos csarnokában. Folytatását látjuk a Krisztus elítélését követő momentumnak, ugyanazokkal a fanatikus, türelmetlen és kiengeztelhetetlen alakokkal, kik már a mester első nagy képeről ismerősek előttünk. A kompozíció jobb oldalát oszlopos erkély foglalja el, egyszerű lépcsőzettel. Középen lelki nyugalomnak teljességében a meggyalázott Üdvözítő áll, fején töviskoronával; mellette Pilátus, ki épen bemutatja őt a felbujított népnek: „Ecce homo!” E két alak mögött a római katonaság áll sorfalat, valamint katonák foglalják el az erkélyhez vezető lépcsőket is. Rideg, komor alakok, kik éles ellentétei a törvényház udvarán csoportosuló, tolongó és zajgó csöcseléknek. A tömegben látjuk Máriát is, a mint néma fájdalommal elalélva roskad János apostol karjai közé.

Az *Ecce homo* az utolsó nagy munkája Munkácsynak. Mint a bibliai képek mindegyike, ez is mélyen megható kompozíció; de a mester végzetes betegsége már nyomokat hagy a nagy vászon egyes részein. Az alakok ingadozó, az eszkezelés nem mindig biztos, a lég-távlatok itt-ott hiányzanak.

Mikor ezt a képet külön pavillonjában először láttam, a végzet sötét árnya már ott lebegett Munkácsy felett. Némán, földre szegzett, révedező szemekkel állt a pavillon egyik sarkában, jóformán ügyet sem vetve arra, a mi körülötte történik. Kezet nyújtott és álmatlanságról, kimerültségről kezdett panaszkodni. Biztattam, hogy az egész csak múló baj, s a mint az utolsó napok erős izgalma kiheveri, majd minden jobbra fordul.

MUNKÁCSY MIHÁLY.

Saját rajza 1882-ből.

Megrázta hatalmas, bozontos fejét s balkezével egyet legyintett. Valami fájdalmas lemondás nyilatkozott meg ebben a mozdulatban. Mintha csak előre látta volna, a mi nem sokára bekövetkezett: nem akarta áltatni magát hiú reményekkel.

Soha sem felejttem el ezt a találkozást, s most, mikor a mester hosszas haldoklása véget ért, az a sápadt arc és révedező tekintet újra megjelenik előttem. De ma már glóriafény veszi körül a megtört, szenvedő alakot, kinek örök élet, örök dicsőség, halhatatlanság jutott osztályrészül.

Szana Tamás.

MUNKÁCSY MIHÁLY ÉLETÉBŐL.

Munkácsy Mihály 1844 február 20-án Munkácsen született. Atyja Lieb Leo Mihály sóhivatali pénztárnok, anyja Röck Cecília volt. Az egyszerű hivatalnoki család négy fiú és egy leánygyermek közt Mihály volt a harmadik szülött. Előbb anyjuk, utóbb pedig atyjuk is elhalván, az árvaságra jutott gyermekek nagybátyjuk, Röck István gondjai alá kerültek, ki az ekkor csak hatodik évében járó Mihályt az Alföldre, Békés-Csabára vivén magához, ott nem sokára iskolába adta. A fiú tizenegy éves korában arra kérte a nagybátyját, hogy adja őt asztalosinasnak, mert arra nagyobb kedve van, mint a tanulásra. Így asztalosinas lett s a mint föl szabadult, egy darabig Aradon dolgozott. De aztán elbetegesedvén, haza ment akkor már Gyulán lakó nagybátyjához s ott üdülése közben rajzolgatással töltötte az időt. Rajzai megtetszettek nagybátyjának s ez egy Fischer nevű rajzmestert fogadott mellé oktatóul. Ez a véletlen eset juttatta ismeretségbe Szamosy Elek festővel, a ki Munkácsyban tehetséget látván, őt két esztendeig oktatta, művészpályájára előkészítette. Ekkoriban történt, hogy a műhelyből műterembe átlépő ifjú születése helyéről a Munkácsy nevet fölvette, melyhez utóbb, mikor azt már világhírűvé tette, királyunktól a magyar nemességet is megkapta. Még Szamosytól való tanulása közben festette első genre-képeit, melyek közül kettő: az „Oláh-család” és a „Tót-leány” a Nemzeti Múzeum képtárában van.

Munkácsy nem sok idő alatt annyira túlszár-

nyalta mesterét, hogy többé nem volt töle mit tanulnia. Szamosy ezt belátván, tanítványát Pestre küldte ajánló-levéllel ellátva, hogy ott keressen magának módot és alkalmat önképzése tovább folytatására. Ez 1863 őszén történt, vagyis abban az időben, mikor még képzőművészünk úgyszólván csak fejlődni kezdett s mikor a régibb „Műgyesület” fölzlása után az „Országos képzőművészeti társulat” épen csak megalapult. E társulatnak akkori igazgatója, Harsányi Pál, ki szívesen pártolta a fiatal tehetségeket, jól fogadta Munkácsyt is; de, hogy segélyt eszközölhessen ki neki, mutatóul valami vázlatot kívánt tőle. Munkácsy néhány nap múlva (1864 elején) be is mutatta „A regő huszár” című vázlatát, mely után havonként 10—15 forint segélyt kapott a társulattól. Majd Ligeti Antallal megismerkedvén, a múzeum

képtárában dolgoztatott és tehetsége, művészete ekkor már annyira megerősödött, hogy első kész képét a képzőművészeti társulat 80 forintért megvette. Ettől fogva gyorsan követték egymást genre-képei. A „Kukoricza-pattogatás” volt első műve, melyet a sajtó is megdicsért. Összegyűjtve egy kis pénzt, különösen Ligeti Antal ösztönzésére Bécsbe ment, hogy az ottani művészeti akadémián folytassa tanulmányait. De Bécsben csak egy évig maradhatott, mert minden segélyezés híján nem tudta ott magát fenntartani. Visszatért tehát Budapestre és itt arcképeket festett olasz pénzért, továbbá az illusztrált lapokba küldözött be rajzokat. Ekkor festette „Petőfi búcsúja a szülői háztól” című képét is. Pár évi szorgalmas munka után annyi pénzt sikerült összegyűjtenie, hogy elutazhatott Münchenbe. Ott az akkor híres csataképfestő, Adam Ferencz és Wagner Sándor hazánk fia műtermében tanult és dolgozott. Még Münchenben tartózkodása idején részt vett a magyar közoktatásügyi miniszter által hirdetett pályázaton és pedig oly szerencsével, hogy csinos összeget nyert, a melylyel aztán Düsseldorfba utazott. Itt előbb tájképeket festett, de tanárai, Knäus és Vautier csakhamar észrevették, hogy Munkácsynak a genre-festészetre van kiváló tehetsége; ezért tehát e téren való működésre buzdították. Így keletkezett első nagyobb genre-képe, az „Ébredező suszterinas”, majd később 25 éves korában a „Siralomház”.

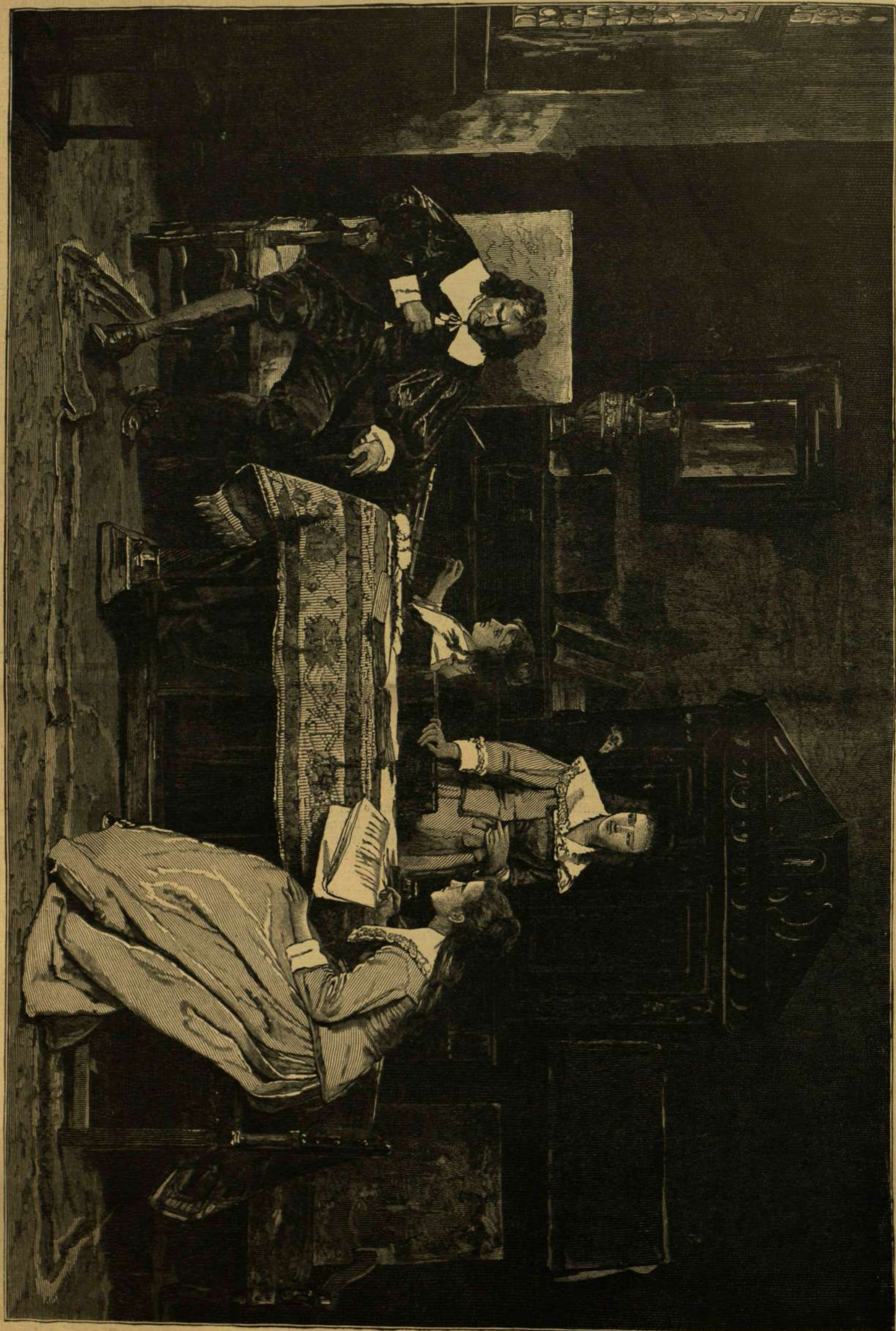
A „Siralomház” volt az a mű, mely Munkácsy nevét világhírűvé tette. A képet, mely az 1870. évi párisi világkiállításon első díjat nyert, még befejezetlen állapotában nagy áron megvette egy angol műbarát. Ezután már megrendelésre festette meg másik híres képét, a „Tépésesinálók”. Mikor Munkácsy rendkívüli tehetsége közismeretűvé lett, a németek meghívták tanárnak Weimarba, ő azonban nem fogadta el a meghívást, hanem 1872-ben Párisba költözött, a hol akkor a „Siralomház” révén már nagy híre volt. Ebből a korból való művei: a „Tépésesinálók” s az „Éjjeli csavargók.” Kevéssel előbb ismerkedett meg későbbi feleségével, báró De Marchesnéval, Papier Ceciliával. A művész neje nemcsak dicsőségében vett részt, hanem gondjaiban is híven osztozott egy negyed századon át, magára vállalván férje teendőiből mindazt, a mi annak művészi munkája körén kívül esett: a művész társadalmi kötelezettségei terheinek nagy részét. Munkácsy Párisban festette a „Műteremben” című családiás képét, melynek az tárgya, hogy a mester és neje a műteremben ülnek és egy képzésme fölött tanácskoznak. 1877-ben készült el „Milton”. A művész e festménye eltér eddigi tárgyaitól. A népelet tarkasága, a szegény emberek bajai, melyeket szomorú következményei-

Munkácsy Mihály festménye.

MŰTEREMEN.

MILTON.

Munkácsy Mihály festménye.

A LÁTOGATÁS.

Munkácsy Mihály festménye.

vel oly igen szeretett föltüntetni, újabb műveinél nem képezték figyelmé fő tárgyát. A népiéleti genre-alakok másoknak adtak helyet. Miltenben a lángszellemű vak költőt szerető gyermekei közt tünteti föl. Következő festményei már vallásos tárgyúak, jelesen a «Krisztus Pilátus előtt» című képe, mely 1882-ben készült el. A kép diadalmas európai körútja után Amerikába került egy dús gazdag műbarát-hoz, a ki azt 120,000 dollárért vásárolta meg. Munkácsy utolsó nagy művei: a bécsi műtörténeti múzeum mennyezetképe és a «Honfoglalás».

Munkácsy közel 25 évet töltött Párisban. Az Avenue de Villiersben fejedelmi fényűzéssel berendezett palotáját a születés és szellem arisztokratái látogatták, sőt megfordultak abban sokszor koronás fők is. De e műterem soha sem látott lelkebb fogadást, mint 1889-ben, mikor 850 magyar az akkori párisi világiállítást alkalmul használva, útközben meglátogatta Turinban Kossuthot, Párisban pedig Munkácsyt, ki ezt a nagy társaságot estélyre hívta palotájába. Ez a vendégség. — fájdalom — búcsulakoma volt a párisi nagy élettől, mely szellemileg oly tragikusan megérett a nagy magyar művész lánglelkét.

*

Ligeti Antal, egyik legjelesebb magyar tájképfestőnk, Munkácsy Mihályt még mint kezdő szegény ifjút, midőn húsz éves korában Budapestre jött, s őt fölkereste, apai szeretettel hallgatta el és bizván tehetségében, melyet akkor még sokan kétségbe vontak, biztatta és támogatva a fiatal művészt mindaddig, míg az a «Siralomház» című festménye révén világhírt vívott ki magának. A Munkácsy fényes pályája kezdetéről sok érdekes adatot jegyzett föl Ligeti, melyekből hadd álljanak itt a következők:

1863-dik év őszén egy borzas fiatal ember — Munkácsy névvel — mint kezdő művész mutatatta be nálam magát, és távozásakor fölkerít, hogy engedném meg neki a többszöri látogatást. Rövid idő múlva ismét eljött, és hozott magával egy pár vázlatot, hogy rólok véleményt mondjak. Kezdetleges, sőt gyarló kísérletek voltak bizony azok, de megvolt bennök az eredeti, magvas fölfogás, a ki nekem azonnal föltűnt. Ekkor egy pár bátorító megjegyzést tettem munkáira, körülményei iránt intéztem hozzá kérdéseket, és ő őszintén el is mondott mindent, a miből kitűnt, hogy bizony sok hányattatáson ment keresztül, és hogy a jelenben is rossz anyagi helyzetben van; különben ez idő szerint Röck István gépgyáros nagybátyjánál, a Soroksári-utczában lakik.

Rövid idő múlva fölkerestem őt lakásán, és egy földszinti egyszerű kis udvari szobában találtam. Egy fél életnagyságu képen dolgozott, «Hunyady János két szerb által megtámadtatván, ékszerait közükből dobá, és míg azok után kapkodnak, levágja őket». — Ily földadat sikeres megfejtésére nem tartván őt képesnek, komolyan intettem, hogy hasonló, erejét meghaladó munkákra ne pazarolja erejét, és a történelmi festészetről szólva, általánosságban elmondám neki, hogy az mily alapos és hosszas tanulmányt kíván, és hogy segédeszközöket ahhoz csak külföldi akadémiákon találhat föl, a mihez pedig sok pénz kell, mert a legjobb esetben is csak több évi szorgalmas tanulmányozás után mutathatna föl némi sikert és eredményt. De meg az eddig látott munkái után ítélve, meg vagyok győződve, hogy az ő hivatása inkább az életkép-festészet felé irányul.

A mondottak után Munkácsy azonnal abba is hagyta Hunyadiját, és hozzá látott az életképekhez. Sok mindent összerajzolt és komponált ez időben, és mentől többet láttam tőle, mind inkább meggyőződtem, hogy az én ifjú barátomban nem közönséges tehetség rejlik.

Egy reggeli órában egy színvázlattal állt be hozzám, véleményem kikérése végett. Tártya: «Paraszti házból összegyűlt népek egy olvasni tudó ember fölolvassa a «Vasárnapi Ujság»-ot. A szobából egy nyílt ajtón a pítvarba lehetett látni, hol a tűzhelynél egy leány látszott valamivel elfoglalva lenni. En kérdem tőle, hogy mit csinál az a leány — «kukoriczát pattogat» felelé. «Ez a festeni való tárgy — kiáltám oda neki — ehhez csináljon kompozíciót, és igyekezzék bele humort önteni, a szétpattogó kuko-

riczák után kapkodó gyerekekkel.» «Igaza van» — mondá — és csillogó szemekkel sietett el tőlem. Már délután hozta a kompozícióját, és ugyancsak megnevettetett vele. Ez lett egyike az önállólag festett legjobb képeinek ez időben. Később festette a «Husvégi locsolás» és «Felolvasás» című képeit, de ezeket már Bécsben fejezte be.

Munkácsy hozzám nemcsak gyakran ellátogatott, hanem a képtárnak — úgynevezett — lomtárában helyet csinálván neki, ott dolgozott is. Ez idő tájban föltűnt, hogy szokása ellenére el-elmaradozik, és ha szállásán kerestem, ott sem volt található, és ha visszatért hozzám, szórakozottsága — úgy is elég nagy volt — mindinkább fokozódott. «No, már csak mondja el bizalommal,» — szólalt egyszer hozzá, — «hol jár, mit csinál, miben töri fejét?»

És Munkácsy csakugyan el is mondá, hogy a budai hegyek közt fekvő faluban van egy távoli rokona, ahhoz szokott ellátogatni, mert hát ennek a bizonyos rokonnak van egy gyönyörűsége szép leánya, a kibe ő fölig szerelmes, és hogy viszont szeretetik, meg hát bizony neki erős szándéka őt el is venni feleségül. «Mit gondolsz, szerencsétlen,» — kiálték rá, — «hiszen akkor vége a művészetnek.» Beszéltem én aztán neki, hogy miért nem való neki még a házasság, de beszélhettem én akármit, ő mindig csak azt válaszolta, hogy a leány nélkül nem tudna tovább élni, és hogy a leány is azonnal öngyilkossá lenne, ha ő elhagyná; de ő azért nem mond le a művészetéről, sőt inkább még jobban fog igyekezni, főképp ha Bécsbe mehetne, és őt is, mint nejét, magával vihetné, stb. Végre a sok haszontalan okoskodás is hiába való lebeszélés után így szóltam hozzá: «No jól van, nem bánom nőüljön; de csak akkor, ha már Bécsben egy évet töltött, gondolja ezt meg jól, és pár nap múlva adjon választ, és ha e föltételemet akkor sem volna hajlandó elfogadni, többé küszöbömöt át ne lépje.» E határozott mondat zavarba hozta, és gondolatokba merülve távozott tőlem, ígervén, hogy mielőbb meghozza a határozott választ.

Egy pár nap múlva csakugyan vidáman jött be hozzám, azon nyilatkozattal, hogy ő hát csak egyedül megy Bécsbe, csak egy kis pénzhez jusson. Én pedig ismervén az ilyféle dolgokban való állhatatlanságát, arra számítottam, hogy egy évi távollét épen elég lesz, hogy a kis falusi kalandján mosolyogjon, és nem is csalódtam, sőt rövid idő múlva a leány férjhez is ment.

*

Ligetit 1869-ben Eötvös József báró megbízta, hogy a múzeumi képtárban levő művekhez ismertető lajstromot szerkesztszen, a művészek rövid életrajzával. Ligeti életrajzokat kért a festőktől. Munkácsytól is, ki külföldről Düsseldorfból, a hol tanulmányait folytatta, a kérést a következő levélben teljesítette:

«Hát Ligeti úr még mindig az irodalommal foglalkozik, s az én életem tragédiájának történetére is van szüksége. No itt küldöm hát, tegyen nagy emberre, de ki ne felejtse bátyám azon szavait «Miska és művész!»

«Legelőször volt szerencséje a napvilágnak engem pillantani 1849-ben, Munkácsban. Szülőimmet hat éves koromban elvesztve, Röck István nagybátyámhoz kerültem Csabára, ki épen akkor a forradalom megbukása miatt szorult anyagi helyzetben lévén, képtelen volt iskoláztatásomra és így 1855-ben asztalosmesterségre adott. Én egy darabig sorsomban megnyugodva gyalultam, de hat hosszú év eltelté után mégis megsokaltam, és ehhez járult gyöngéledő állapotom, miből, hogy felgyógyuljak, Aradról Gyulára mentem nagybátyámhoz, ki akkor a bekövetkezett 1861-diki változások alkalmával, mint tisztviselő alkalmazva volt. Ekkoriban Gyulán időzött Szamosy, kivel megismerkedve, a festészet iránti szenvedélyem nagy mértékben fejlődött s bár még gondolni sem mertem arra, hogy az asztaloságról lemondjak, midőn gyöngéledő egészségem engedte, mindig rajzoltam. A néhány hó alatt, mit folytonosan Szamosy körében töltöttem, haladtam annyira, hogy egyszer azon szándékom nyilvánításával léptem bátyám elé, miszerint én piktor leszek. Ő természetesen kinevetett — mondván «Miska és

piktor»; de midőn egyszer találva lerajzoltam őt, némileg megadta magát s nálam el volt határozva piktorrá lenni. Vagy két évi Szamosy körében tartózkodásom után, 1863-ban felmentem Pestre, hol jelesebb művészeink ismeretségét igyekeztem tanulmányomra hasznossá tenni. Itt ismerkedtem meg egy Ligeti nevezetű tájképfestővel, kinek irántami önzéstelen tisztá jóakaratu pártfogásából sok előnyben részesültem; a képzőművészeti-társulat részéről ő csinálta ki mindig előttem az utat, melyen haladtam, ő világított a sötétségben, és — ha volt köztök jó (?), képeimet eladta; verbuválta számomra a mecenásokat, szóval minden hinárból ő rántott ki. Végre 1865-ben az ő áldása kísért Bécsbe, hol egy évi tartózkodásom után, az ottani akadémiát meguntva, ismét visszakerültem Pestre, hogy némi pénzmagra tegyek szert, melylyel Münchenbe zárandokolhassak; ez azonban nem sikerülvén, ismét az ő eszközése következtében jutottam azon 100 forint-hoz, melylyel 1866-ban bavarországra utazhattam. Itt aztán csakugyan nem vettem tréfára a dolgot, hanem elkezdtem körmölni, először Wagnernél az akadémiában, majd privátim, később pedig Adamnál, hol a «Lakodalmi hívogatót» festettem. Ismét aztán 1868-ban átszállottam Düsseldorfba, hol mostanáig verem a festékes szekrény asztalát, szidom a németet, festek Hölzel-féle képet «Ásító susztert», stb. Ilyen dicső pályafutást tudom nem látott még. A kormány segélyét majd kifejeztem, pedig e hálátlanságot tudom azzal bosszulni meg Eötvöst, hogy nem adna több 800 forintot, pedig de jó volna. Azért tehát kérem némi nyomtatékot adni a kormány segélyezéséből származott jó eredménynek.»

Néhány hónap múlva már feltűnt Munkácsy Mihály szerencsésének csillaga. 1869 szeptember 30-án kelt levelében elmondja Ligetinek: hogyan vették meg a «Siralomház»-at a festő-állványról 10,000 frankon. A többi levelei már az első diadalokról szólnak. 1871-ben a művész nevét már szárnyára vette a világhír. A fiatal mester maga is megdöbbent sikereinek nagyságától, mert így ír Ligetinek utolsó levelében:

«Oh! én sokkal nehezebbnek tartom megtartani a megállapított hírnevet, mint megszerezni. Hisz ime a tapasztalás is azt mutatja. Én magam sem tudom, hogy jutottam, minden nagytás nélkül, egyszerre olyan állásra, a milyenről csak néhány hó előtt is még csak gondolni sem mertem volna. Ez bekövetkezett egy szerencsés véletlen által. De már most a szerencsés véletlent, azaz a véletlen szerencsét egy egész életre kiterjeszteni, biz ahhoz azt hiszem, erőm legnagyobb megfeszítése szükséges. Ezt tehát tenni fogom, mert a hanyatlás gondolata egy óriási szörnyként áll előttem, mely néha még álmomat is zavarja.»

*

Munkácsy éveken át összeköttetésben volt a «Vasárnapi Ujság»-gal, s 1867–69-ben, midőn Budapestben időzött, több rajzot is készített lapunknak, így az 1867-iki aradi dalárünnepély zászlószenteléséről, az 1868-iki debreczeni dalversenyéről, illusztrációt Petőfi «Szeged szeggel» című költeményéhez, stb. Mindezeket metszés alá fára rajzolta, és pedig — mint akkor maga panaszosan elmondotta — az aradi dalárünnepélyről készített illusztrációját kétszer rajzolta meg, mivel első rajzát aradi szállásán az ablakban fejejtette, s ott a forró déli nap sütése miatt a berajzolt fa teljesen összeroppedezett.

Barátságos összeköttetését a «Vasárnapi Ujság»-gal később a külföldről is föntartotta, s világhírré jutott műveinek bemutatására is mindig szívesen adott engedélyt, s néhánynak fényképét ő maga megküldötte lapunknak. Lapunk szerkesztőjének pedig egy alkalommal egyik vázlatát ajándékozta, mely egy mulatozó falusi legényt ábrázol. Ennek kisebbített másolatát már számunkban szintén bemutatjuk.

SIRALOMHÁZ.

Munkácsy Mihály festménye.

KRISZTUS PILÁTUS ELŐTT.

— Munkácsy képehez. —

Szász Károly költeménye.

Ott áll! — Az Isten-szív fájdalma
Kínban vonaglik ajakin:
Hogy ellene ez a nép vall ma,
Mely pálmát hinte odakinn.
Tegnap: «Hozsánna! Ma: «Feszítsd meg!»
Töviset hajt a pálmá-ág.
S keresztre kéri im az Istent
Gaz söpredéked, oh világ!

Kezét csontig maró kötéllel
Hóhérré összekötözték.
— Minek? hisz úgy sem emelné fel
E nagy törő, szelid kezét.
A szenvedés az ő hatalma.
Köpd arcuzd őt, hitvány tömeg!
Mig él: lebirod: győz meghalva,
S bűnöd' vérrel váltja meg.

Hah! mint agyarkodik, hogy tombol
Körűle a vad csöcselék.
— Csitt, csak egy perczig, irgalomból!
Nem, még a kín nem volt elég!
Mi emberben rosz szenvedély van:
Önzés, irigység, gyűlölet,
Mind rátör — míg lerogy alétan,
De megbocsát s áld és szeret!

Vád, szidalom, gúny omlik rája,
És átok, üteg, mint özön.
S ki megmenethetné őt, bírāja:
Kezét mosó hideg közöny.
Oh milyen iszonyu bűnhalmaz,
Melylyel föld és pokol tele!
— S a kit mindenki ver, szidalmaz,
Ah, csak egy lény érez vele!

Egy nő! — Jerusalemben néked;
Az Isten érthetlen neked;
A szenvedő ember látványra
Fakaszt szemedbe könyeket.

Könyűd, orezádon végig futva,
Kis gyermeked keblére hull —
S a gyermek, sejtve, mitse tudva,
Fölérez angyal-álmibul.

Ránéz a Krisztus. A jövő ez,
Mit diadalmas szemé lát,
Mig itt bűn, romlás, pokol környez:
Az ott a megváltott világ!
Váltságát a szeretet adja,
A szeretet fogadja el...
S elhal az átok vad zsvájja
És a kereszt lesz béke-jel.

Oh, művész, a ki mindezt láttad
Álmidban — s fölcsofudva im
Így elbeszélte a világnak
A néma színek hangjain:
Dicső műved világra szól bár,
És milliókat elragad,
Dús volna véle bármely oltár,
— A miénk az, mint te magad!

EGYVELEG.

* A francia hadsereg számára most egy 6 1/2 milliméter kaliberű tüp puskák készül, mely a megejtett kísérletek szerint minden eddigi löfőgyvert fölül halad. A csőbe egyszerre öt töltényt lehet elhelyezni, s az azt eltakaró falemez az ismétlődő puskák legnagyobb hátrányát: a cső meglegedését teljesen elhárítja. Az új puskák feltalálója egy fiatal francia tüzértiszt, ki találmányát a hadügyminiszternek ingyen felajánlotta.

* Az angol bank őrzése. Az angol bankot éjjelenként egy hadseregbeli tiszt vezénylete alatt két őrmester, két káplár, 29 közbet és egy dobos őrzik. Ezen őrség minden nap délutáni hat órákor a bankba vonul, melynek kapuit ugyanakkor bezárják. Ezután az őrség a tiszt s két bankhivatalnok vezetésére alatt bejárja az épület folyosóit és földalatti helyiségeit s bizonyos pontokon két-két őrszemet állít fel. Ezek az őrszemek távbeszélővel és villamos csempetyűvel vannak összekötve egymással, azonkívül az ügyeletes tisztnek óránként a távbeszélőn, naponként változó jelszavakkal jelentést tesznek. Hat órákor reggel az összes őrszemek a helyiségeket ismét bejárák, mire a bank egyik főhivatalnok a nagy kaput kinyitja. Miután a bank

földalatti helyiségeiben elhelyezett arany és ezüst készletek hármias aczélemmezzel védett szekrényekben tartatnak, a bankjegyeket pedig az emeleten lévő óriási páncélos szobákban őrzik, a katonai őrség alkalmazása inkább csak hagyományos szokásból ered. Különben is a bank ellenőrzési rendszabályai oly szigorúak, hogy bármily lopás, vagy sikkasztás legfeljebb egy óra múlva okvetlenül kiderülne.

* A vezeték nélküli táviró hasznavehetősége legújabbban Dél-Afrikában bizonyult be, hol Marconi az angol kormány megkeresése folytán a múlt év december 11-ike óta találmányát a de aar-i főhadi szálláson érvényesítette. Ez idő óta az angol tábornokok csakis a Marconi-féle távirót használik, még pedig a hadműveletek nagy előnyére.

* Az amerikai köszönnék Európába való bevitelére napról-napra emelkedik. A múlt évben Orosz-, Orosz- és Franciaország 125 millió frankot fizettek amerikai köszönnékért.

* A föld lakói mintegy 3064 nyelven beszélnek és több mint 1000 hitefekezethez tartoznak.

* A riczinus boker az egyedüli növény, melyet madarak, rovarok egyaránt kerülnek. A mindent megejő kecske valamint a számár is inkább koplalnak, semhogy a riczinushoz nyúljanak. Némelyek állítása szerint ha konyhakertünket a vakondok ellen meg akarjuk védeni, elég ha néhány riczinus-bokrot elültetünk bele.

* Az almabor terjedése. Amár Franciaországban a filloxera által elpusztult szőlők már ismét helyrehozattak, az almabor terjedése és fogyasztása folyton emelkedik. Ez részben annak tulajdonítható, hogy a takarékos francia ember inkább az olcsó almabort iszicsa, mint az értékesebb szőlő nedvét, melynek legnagyobb részét a külföldnek adják el.

* A szibériai vasút építésénél 15 ezer katonára van alkalmazva. Ezek közül eddig két ezernél több pusztult el, míg a többi munkások közt aránylag kevés haláleset fordult elő. Ennek pedig az az oka, hogy a munkások élelmezésükről maguk gondoskodnak, míg a katonák élelmiszereit szállítóktól származnak.

* A japáni mikkádó kedvence sportja a lóverseny. Fogadások azonban teljesen ki vannak zárva, s a belépti díjak oly nagyok, hogy a versenyeken csak jómódú emberek vehetnek részt. A mikkádó istállóiban háromezer lovat tart.

* 51 millió métermázsza cukornál jóval többet gyártottak a múlt évben a világon. A termelők közt Ausztria-Magyarország a második helyen áll.

Munkácsy Mihály festménye.

KRISZTUS PILÁTUS ELŐTT.

Munkácsy Mihály festménye.

TÉPÉSCSINÁLÓK.

Részlet Munkácsy «Krisztus Pilátus előtt» című festményéről.

PILÁTUS.

ZÁLOGHAZBAN.

Munkácsy Mihály festménye.

AZ ÜVÖNCZOK.

Munkácsy Mihály festménye.

A GOLGOTHA.

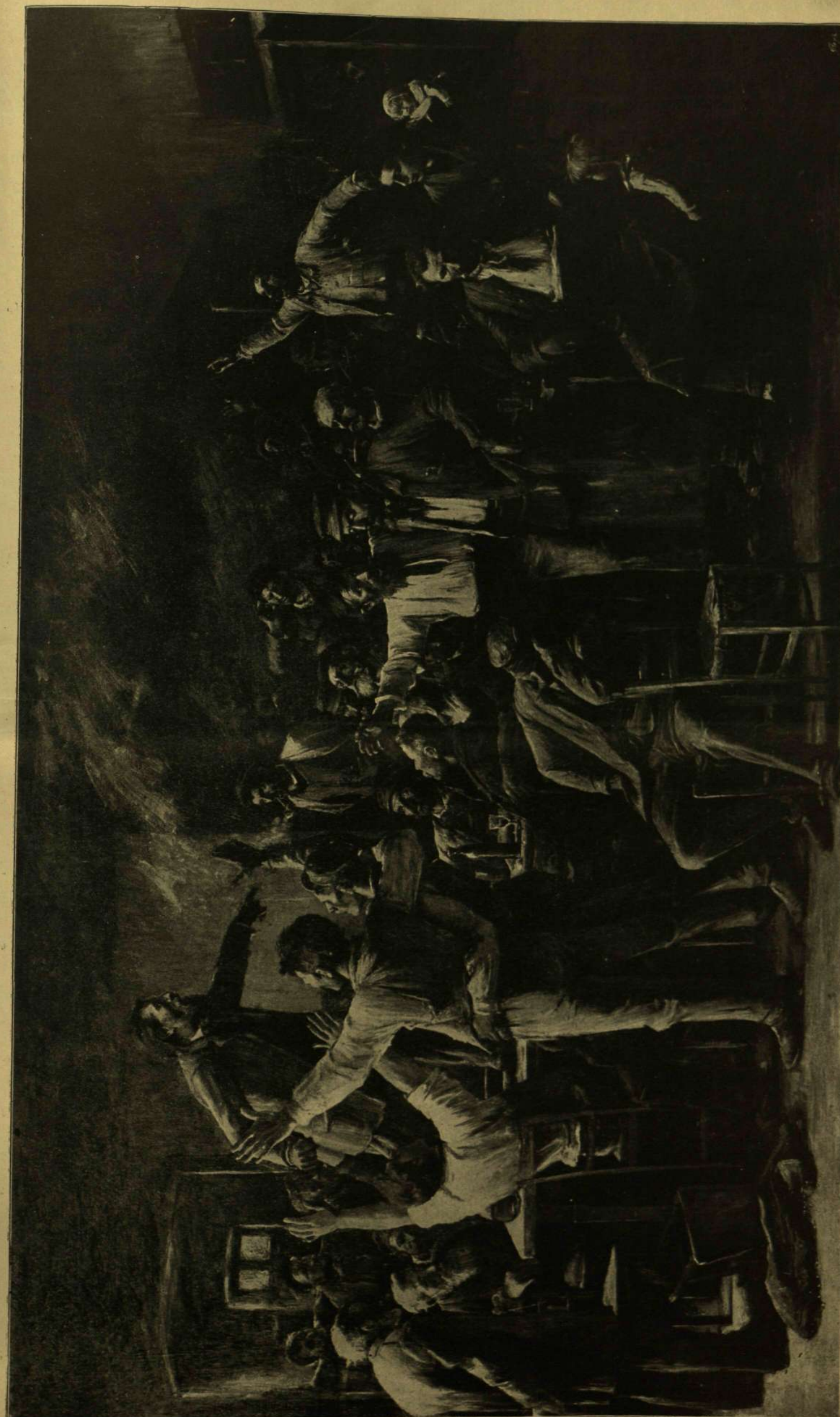
Munkácsy Mihály festménye.

KRISZTUS ALACKA MUNKÁCSY "KRISZTUS PILÁTUS ELŐTT" CÍMŰ FESTMÉNYÉN.

KRISZTUS ALACKA MUNKÁCSY "ECCE HOMO" CÍMŰ FESTMÉNYÉN.

A SZTRÁJK.

Munkácsy Mihály festménye.

A FALU HÖSE.

Munkácsy Mihály festménye.

A KÉT CSALÁD.

Munkácsy Mihály festménye.

MUNKÁCSY MIHÁLY ELSŐ MESTERÉRŐL.

Mikor Munkácsy «Milton»-ja Budapesten ki volt állítva, több lap hibás életrajzi adatokat tett közzé a nagy művészről, s az ő első mestereiről Szamosy Elekről. Munkácsy mindjárt akkor felszólalt ezen adatok ellen, későbbre igérve a részletes helyreigazítást. És e helyreigazító sorokkal a «Vasárnapi Ujság»-ot kereste meg. E levél tartalma annyira érdekes s oly szép fényt vet a nagy művész nemesen érző szívére, hogy helyén valónak tartjuk azt most ismételve bemutatni.

Munkácsynak lapunk szerkesztőjéhez intézett ezen levele így szól:

Kedves barátom Miklós!

Az utóbbi időben többször volt alkalmam meggyőződhetni azon szívélves, jóakarató érdeklődésről, melylyel úgy a hazai, mint a külföldi lapok irányomban viselkednek, s több ízben olvastam rólam szóló többé-kevésbé hiteles életrajzi adatokat. Miután azoknak majdnem mindegyikében Szamosy Elek jelenlegi rajztanár úrról Nagyváradon, nekem első mesteremről oly megjegyzések tettek, melyek jellemét és társadalmi állását teljesen hamis színben tüntetik föl: mindannyiszor sértve éreztem magamban azon hálaérzetet, melylyel neki tartozom, s melyet iránta soha meg nem szűnök táplálni. Ezen tévedések felvilágosítása végett engedj meg tehát kérék, hogy elterjedt lapodban a Szamosy és köztem fennállott, pályám kezdetét képező viszonyt néhány szóval magam elmondhassam.

1861-ben volt, hogy mint rokkant asztalos-legény egészségem helyreállítása végett Gyulán nagybátyámnál váratlanul betoppantottam, ki komoly, szigorú ember levén, valami «Jugendstreichek» gyanítva, majdnem rögtön visszarendelt Aradra, honnan jöttem; másnap azonban, midőn a hideg kegyetlenül kirázott, szó sem volt többé Aradról, és szorgos ápolás alá vétettem. Szerencsémre hideglelésem harmadnapos volt, s a közbeeső napokban jól érezvén magam, szabad időmetrajzolgatással tölthettem.

Szamosy akkor tájban olaszországi útjából visszatérve, Wenckheim gróf meghívása folytán családi képeket festeni Gyulára jött. A véletlen összehozván vele, elmondtam neki egész őszintén, hogy biz én asztaloslegény vagyok, de nagyon szeretek rajzolni, s hogy míg hideglelésem tart, minden időmet a rajzolásra akarom szánni. Megmutattam neki zsenge rajzaimat; ő jól megnézte előbb azokat, aztán pedig engem s végre így szólt: «Magából talán más is lehetne, mint asztalos.» Én nem tudtam, hogy belőlem más mi lehetne? noha az asztalosság-hoz, mi tagadás benne, nem volt nagy kedvem.

«De mi legyen más?» kérdém. «Nem szeretné festő lenni?» felelő Szamosy. Mit tudtam én, hogy mi az a festő, de azért csak rá mondtam, hogy szeretnék bíz én, de... «No hát kísértse meg; jöjjön hozzám, mikor ideje van; nálam, az én felügyeletem alatt rajzolhat, a mennyit tetszik.» És úgy lett; másnap beköltöztem a Szamosy atelier-jébe, hol a grófi család elkezdett arcképei függöttek. Szamosy igen szívesen fogadott s mindent megmutatott, mihez nem érttem; de azért mégis oly furesán éreztem magam s mindig a fülemben hangzott: «Nem szeretne festő lenni?» Ha pedig rá gondoltam, hogy én csak addig lehetek festő, míg a hideglelésem tart, akkor nagyon elkeseredtem. Szerencsémre a hideglelés egy egész esztendőig tartott, mely idő alatt én, Szamosy igen értelmes és hasznos útmutatása mellett némi haladást tettem, úgy annyira, hogy midőn egészségem helyre állt (mitől én titokban rettegtem) s nagybátyám intett, hogy most már dolog után is láthatnék, félve ugyan, de Szamosy által bízva, kirukkoltam vele, hogy hiszen festő akarnék lenni...

«Szent ég és János! micsoda festő?»
«Hát, hát olyan, mint Szamosy úr?»
«Te bolond, hát azt gondold, hogy az csak úgy megy?»

Nem tudtam én, hogy hogy megy (ha tudtam volna, nem is mertem volna talán belevágni), de Szamosy egy esztendő alatt úgy belém verte ezt az ideát, hogy én már egészen elfelejtettem a gyalú-padot. Az ő biztatására azután utoljára

nagybátyám is engedett s azt mondta, hogy hát próbáljuk meg Isten hírével!

Mit éreztem én e pillanatban, azt leírni nem próbálom meg; Szamosy is érezte, hogy némi felelősséget vállalt magára, midőn neki uszított a pikturának, ez időtől fogva még komolyabban, sőt egész szigorúan felügyelte alá vett, csak hogy fájdalom! nem sokára reá befejezve a gróf által megrendelt képeket, Aradra utazott, meghagyván nekem, hogy ha oda akarnék menni, nála lakhatom s mellette tovább tanulmányozhatok. Ezen szíves meghívás folytán pár hét múlva követtem is őt. Hogy mily szolgálót tett nekem Szamosy ez által, azt megítélni tulajdonképen csak most tudom s meghálálni soha sem!

Nála lakván, közelebből megismert, s látta, hogy bizony én a rajzon kívül sok mást nem tudok, mit egy művésznek tudnia kellene, s így esténként egész éjfélig bajlódott velem, s a történelemben, irodalomban oktatott, s valóságos kolostori életre szorított. Mi tagadás benne, én néha kikíváncsoltam a pájtások közé, s ha szerit tehettem, meg-megszóktam. Ilyenkor Szamosyt csak azzal békíthettem ki, ha haza hoztam valami kint, természet után rajzolt vázlatot.

Így telt el körülbelül másfél év, s ha mondom, hogy ezen másfél év alatt meglehetősen haladást tettem, ezzel inkább Szamosynak, mint magamnak hízgeljek. Egy szép este azonban azon szomorú hírrel lepett meg, hogy Buziásra fog utazni. «Mi lesz most belőlem?» gondoltam magamban. Hát az lett, hogy Szamosy ide is magával vitt, hol azután én is részesültem azon szívélves vendégszeretethez, melylyel Ormos Zsigmond, jelenlegi temesi főispán és nagy műbarát, őt fogadta. Itt több oláh genreképet rajzoltam természet után, melyekben Szamosy jó irányú tanácsai különösen nagy hasznomra voltak. Innen azután még egy útjában kísérttem el Szamosyt. Beodrá-ra mentünk, hol a Karácsonyi-családot festette. Néhány hónap múlva Szamosy ismét visszatért Aradra; nekem meg azt tanácsolta, hogy most már menjek valamely akadémiára. Így váltam meg Szamosytól igen jó alappal, nehéz szívvel és az ő jó atyai áldásával, melynek hatását, Istennek hála! mind ekkoráig érzem.

Előre is megköszönvén a soraimnak adott helyet, baráti kézszorítással maradok

igaz hived

Páris, 1879. febr. 15-én.

Munkácsy Mihály.

KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR EMLÉKEZETE.*

Irta gróf Kuun Géza.

A hazai tudomány magasztos céljaira tett alapítványok hosszú sorát dr. Duka Tivadar, az angol kir. bengaliai hadsereg nyug. főorvosa, több angol tudós társaság s a Magyar Tud. Akadémia tagja s nagyobb alapítói egyike, azon célból, hogy hazánk halhatatlan tudósának, Körösi Csoma Sándornak emléke az Akadémia körében ünnepélyes módon megörökítség, egy oly alapítvánnyal szaporította, melynek kamatjövendelmei minden harmadik év április havában, mint Körösi Csoma Sándor születésének és elhalálzásának hónapjában, a Magyar Tudományos Akadémia ülésén Körösi Csoma Sándor emlékének tiszteletére tartandó, a keleti tanulmányok, első sorban az ázsiai kultúra körébe tartozó tudományos értekezés szerzőjének jutalmazására fognak fordítatni.

Duka Tivadarnak e nemeslelkű alapítványát őszinte hálaérzettel, szívbeli üdvözlőjűk s nagy és szép reményeket fűzünk hozzá keleti tanulmányaink nagyobb lendületére nézve, a mely tanulmányok eddig, Körösi Csoma Sándor idejétől egész mostanáig, hogy régibb időkről ne is szóljak, nálunk sokkal kevesebb pártoltattak, mint a többi tudományozások és sokkal kevesebb, mint a mit ezen tanulmányok hazánkban az intéző köröktől s az oktató, kiknek a támogatás hatáskörükben állott volna, úgy

* A Magyar Tud. Akadémiában Körösi Csoma Sándor emlékére tartandó felolvasások sorát gróf Kuun Géza, a kitűnő tudós nyitotta meg április 30-án, ily című értekezéssel: *Ismeretünk Tibetről*. Az értekezésnek bevezető és befejező részéből közöljük a szerző szíves engedélyével a jelen kivonatot.

földrajzi, mint történelmi, sőt politikai tekintetben is, eltekintve belértéktől, kétségen kívül megérdemelték volna. Innen van, hogy keleti nyelvészeink közül többen idegen földön voltak kénytelenek keresni a megélhetés módját s csak vágyódhattak haza kioltatlan s valószínű vágyakozással. Uri János, kit Leydából Oxfordba hittak meg könyvtárnoknak s ki az ottani «Bodlejana» nevű könyvtár keleti kéziratának pontos jegyzékét készítette el, ugyanott 1796-ban hunyt el életének 70-ik évében, a nélkül, hogy hazáját viszontláthatta volna; valamint Podhorszky Lajos sem jött vissza Párisból, hova néhány évtized előtt ment ki. S a XVI. század elején élt Budai Simon épp úgy marad élete végeig Sevillában, mint sokkal előtte Tadé mester Toledóban. És azok közül, a kik külföldi tanulmányútaikról hazatértek, nem egy volt, a kiről a sirvers vagy a dícsőítő költemény ugyanúgy szólhatott, mint Szenci Molnár Alberttről vagy Tótfalusi Kis Miklósról. Mások megint haza térvén, nem találták meg a megélhetés és sikeres munkáság azon feltételeit, a melyek mellett keleti nyelvtanulmányaikat erősült, nem laukadó kedvvel s hatályosult érellyel folytathatták volna.

Duka Tivadar tett alapítványával nemcsak segítségére jött a keleti tanulmányok ügyének hazánkban, hanem egyszersmind követésre méltó példát adott sokaknak. Duka Tivadar, ki honfitársa, Körösi Csoma Sándor életének teljes kiderítésére annyit tett s kinek róla írt mesteri műveit nemcsak a nyelvészek s jelesen a tibeti nyelvvél foglalkozók fogják mindenkor olvasni, hanem mindazok, kik tudni óhajtják, hogy minő része van az általános tudományoság eddig elért vívmányaiban s fiai minő téren kezdeményeztek, végeztek alapvető munkát, váltak az egyetemes világirodalom kimagasló alakjaivá: a hazai keleti tanulmányok nagyobb lendületre tett alapítványát a Körösi Csoma Sándorra való megemlékezésnél szebb és dicsőbb célzathoz nem fűzhette volna, kiről oly szépen s igazán mondja gróf Széchenyi István:

«Egy szegény árva magyar, pénz és taps nélkül, de elszánt, kitartó hazafiságtól lelkesítve — Körösi Csoma Sándor — bölcseit kereste a magyarnak és végre összerokkadt fáradsalmi alatt. Távól a hazától alusza örök álmát; de él minden jobb magyarnak lelkében. Nem magas helyzet, nem kincs a nemzetek védő-öre, hanem törhetetlen honszeretet, zárandóki önmegtagadás és vasakarat. Vegyetek példát hazánk nagyjai és gazdajai ez árva fiún és legyenek hű magyarok tettel, nem pusztá szóval, áldozati készséggel és nem olesó fitogtatással.»

Körösi Csoma Sándor élete nehéz küzdelem volt, zárandóki önmegtagadás, s gondteljes útjain gyerekek voltak a virágok és ha voltak is, hamar elvirítottak és számos és szűrés volt a tövis. Dicső hőse a tudománynak, a rögös pályát diadalmasan megfuttatott s elnyert a győzők palmaágát.

Körösi Csoma Sándorban már mint gyermekben megvolt a fáradhatlan tudvágy. Ha egy hegytetőre ért, mint unokatestvére mondja, nem elégedett meg azzal, hogy onnan a mögötte emelkedő hegyig a völgyet beláthatta, hanem arra a hegyre is felment, hogy lássa, mi van azontúl s ilyenképen tett sétái közt rendkívül messzire jutott el. A mozgást nem a mozgásért tette, mert hiszen az élnék gyermek és az életerős ifjú amúgy is eleget mozog, hanem a vidékek megismeréséért. Fáradhatlanságát mindazok említik s csodásnak mondják, kik valaha vele érintkeztek. Hegedűs Sámuel tanár, mint Dukánál olvassuk, a fáradságokban való bámulatos kitartású nagy mértékletességének tulajdonítja. Csoma nem volt lángész, mint Duka is megjegyzi, hanem kitartó szorgalom jellemezte. Egy másik erősen kitetsző jellemvonása: megmásihatatlan elhatározása, melyet sem igéret, sem fenyegetés, sem baráti kérdés meg nem változtathatott. Hegedűs Sámuel tanár hiába kérte, hogy túlmerésnek látszó útitervéről lemondjon, hiába biztatta azzal, hogy ha marad, annak idejében az enyedi professzorságra is bizon számíthat, hiába figyelmeztette az ilyen út veszedelmeire, mondván: «Innen Enyedről, ha kell, egy veszőcskével elmegyek Londonig és senki sem bánt, de Közép-Ázsiát beutazni nem egyes em-

MUNKÁCSY EGYKORI PÁRISI MŰTERME.

Pataky László rajza.

bernek való feladat. Mind ez nem győzte meg s szándékában állhatatosnak maradt.

És mily eredményeket ért el! Hiszen akár legyen Tibet nyelvéről grammatikai vagy lexicographiai tekintetben szó, akár forduljon a vizsgálat az északi buddhizmus eredetének s fejlődésének történetére, akár a tibeti geographiára s régészetre tartozó kérdések kerüljenek szóba, még most is, 58 évvel halála után a nagy kezdeményezőnek, a ki a tibeti tanulmányok terén a részletkérdésekhez vezető utakat járhatókká tette, irányait megjelölte, elágazásait kimutatta, — a tibeti tanulmányok jelenlegi művelői benne nemcsak a kezdeményező tisztelik, nemcsak az általa lerakott alapon s az általa gyűjtött anyaggal építenek tovább, de az egyes kérdéseknél is minduntalan reá hivatkoznak s a legkitűnőbb ismerői Tibet népének s nyelvének a vitás kérdések eldöntésénél sokszor Körösi Csoma Sándor nézetéhez csatlakoznak, mint olyanéhoz, melyet eddig senki meg nem czáfolt. Így Emilio Teza, a jeles nyelvész, akadémiaiunk kultigája, úgy nyilatkozott előttem, hogy ha valamit keres a tibeti nyelv köréből, most is K. Csoma Sándor nyelvtanához és szótárához folyamodik, mert nála találja meg az illető tárgy legvilágosabb előadását. E. Kuun pedig így ír Csomáról: «Egy nagy dolgokra vállalkozó magyar, Körösi Csoma Sándor Erdélyből, a kinek eredeti terve az volt, hogy népének rokonait kutatás fel Ázsiában, a harminczas években a tibeti nyelvtanulmányok tulajdonképeni megalapítójává lett.» Barthelémy St. Hilaire ugyanígy nyilatkozik egy Duka Tivadarhoz intézett levelében.

A Magyar Tudományos Akadémia K. Csoma Sándor emlékét eddig is híven ápolta, gondosan összeszedte mindazon irományokat és tárgyakat, melyek egykor jelesünk birtokában voltak, a felolvasások rendjén dicső neve gyakran hangoztatott s ime mostantól fogva, mint a hogy fennebb mondtuk, a dr. Duka Tivadar által tett nagylelkű alapítvány rendelkezése szerint minden harmadik évben az április hó egyik gyűlésén emlékének tiszteletére felolvasások fog tartatni. A hazaszeretet s az emberiség ügyének szolgálunk, ha nagyjaink emlékéhez

nem csupán a kegyelet koszorúval járulunk, de az emléket mindenkor ébren tartjuk nemes példányképen a jelennek s jövőnek. S ki méltóbb erre, mint Körösi Csoma Sándor, a jelesek jelese, mártír és győző, a hazai tudománynak díszje s örök büszkesége.

A KIRÁLYVÁRÓ BERLIN.

— Saját tudósítónktól. —

Berlin, 1900 május 2.

Minden Berlinben élő magyar szíve nagyot dobbant amaz örömhír hallatára, hogy jön a magyar király! Igen, királyunk Ő Felsége, a ki 1889 óta nem volt Berlinben, eljön, hogy személyesen legyen jelen az ifjú német trónörökös nagykövétá nyilvánításánál, hogy része legyen abban a vendégszeretethez, melylyel őt a németek hatalmas császára, az ő legmeghíltebb barátja, valamint Berlin városa fogadják.

A három napig tartó ünnepélyek fényével és pompával lesznek teljesebbek. Berlin, a német birodalom fővárosa ünnepi köntösbe öltözött, zászlódiszt öltött; a merre csak szemünk ellát, mindenütt virágdő és lobogó zászlók ötlenek szemünkbe. A Brandenburgi kapuról hat óriási vörös-fehér-zöld magyar nemzeti színű zászló leng alá; és bizonyára az ódon kapu falain most lenget először a szél magyar lobogókat. Az «Unter den Linden» valóságos zöld erdő és a fénykorszorok közt is ott lebeg a megszámlálhatatlan apró magyar és osztrák zászlócska. Művésziesen készült el a diadalkapu, gyönyörűen vannak díszítve a falak, a merre királyunk el fog haladni.

A pályaudvaron királyunkat a német császár, továbbá a birodalmi hercegek és a különféle nemzetek diplomáciai kiküldöttségei fogadják. A pályaudvar előtt üdvözléssel és zeneszóval üdvözik a koronás vendéget; majd a Bellevue Strassén és a Sieges Alleen át hajtát végig a királyi fogat. Az Unter den Linden felső részén, a Brandenburgi kapu előtti diadalútnál három szép porosz leány: Kirschner Matild, a főpolgármester leánya, Knoblauch Margit, a városi

tanács elnökének huga és Jakobi Lotti, Jakobi városi tanácsos leánya virágbokréta nyújtanak át a királynak.

Itt helyezkednek el a «Berlini Magyar Egyesület» tagjai is, a hova zászló alatt vonulnak ki. Az egyleti zászlót Willóner Jenő hirlapíró viszi díszmagyarban. Ugyane helyen fognak csoportosulni az osztrák egyetkek is. A «Habsburg Verein» tagjai, az osztrák-inagvár hadsereg Berlinben időző tartalékos tisztjei a pályaudvaron, egyenruhába öltözve üdvözik a király Ő Felségét.

Kirschner polgármester üdvözlöte után a menet az Unter den Linden zászló- és virágdiszben pompázó útjain vonul a császári palotába. A császári palota környéke, a múzeum és I. Vilmos császár szobra, mind szépen van díszítve.

Szombaton este 9 órakor nagy ünnepi estélyt rendeznek a Berlinben élő osztrákok és magyarok a Hotel Kaiserhofban. Este fényes kiváltság lesz királyunk Ő Felsége és a nagykövétá nyilvánított német trónörökös tiszteletére. Ugyancsak szombaton este díszelőadást tartanak a királyi operaházban, melyen Ő Felsége a német császárral együtt meg fog jelenni.

Vasárnap királyunk a berlini magyar és osztrák egyetkek hódoló küldöttségeit fogadja. Töb- bek közt a «Berlini Magyar Iparos Kör» három tagú hódoló küldöttségét is, kik munkás-öltönyben, munkás-jelvényvel fognak Ő Felsége előtt megjelenni.

A német császár Kirschner főpolgármester-től az után tudakozódott, hogy melyek királyunk Ő Felségének a kedvenc virágai? A főpolgármester érintkezésbe lépett a berlini osztrák-magyar kolonia vezető tagjaival, a kiktől ezt megtudván, mind ilyen virágokkal díszítik fel a város azon részeit, a merre királyunk el fog haladni. S bizonyára kellemes meglepetés lesz királyunk előtt, hogy a bevonuláskor minden az ő kedvenc virágai színeiben fog pompázni.

Ez is mutatja, milyen figyelmes Vilmos császár az ő fejedelmi vendége és barátja iránt.

Np.

AZ AKADÉMIA NAGYGYÜLÉSE.

A Magyar Tud. Akadémia minden esztendőben május első hetében tartja nagygyűlését. Ekkor itéli oda a jutalmakat, tüzi ki az új pályázatokat, s választja új tagjait. Az idei közgyűlés május 1-én vette kezdetét. E napon az osztályok üléseztek egyenként, az ajánlott tagok közül kiválaszták jelöltjeiket, pályázatokat döntenek el és hirdessenek újakat. E tekintetben legtöbb dolga az első osztálynak akadt, a melynek javaslatot kellett tennie az Akadémia nagyjutalma és a Marczibányi-díj odaítélésére iránt.

Az osztályok értekezlete. Május első napján gyűlt össze az Akadémia három osztálya, hogy megállapítsa előterjesztéseit a nagygyűlés számára.

Az I-es osztály (nyelvtudomány, szépirodalom) Szász Károly, majd gróf Kuun Géza elnökölte alatt tanácskozott. Az idén ezt az osztályt illette az Akadémia nagy jutalmának (200 arany) oda ítélese. A jutalmat a bírálók Szinyey József r. tag „Magyar Tájszótár” című munkájának, a Marczibányi-méltókat Munkácsy Bernát „Votják Szótár”-ának ajánlották. A Lukács Krisztina-féle jutalomra beérkezett „A magyar nyelv török elemei” című munka, melyet a három bíráló egyhangú véleménye alapján jutalomra érdemesnek ítélték. A Sámuel-díjat (a nyelvudományi irodalomban megjelent figyelemreméltó nyelvészeti tanulmány) László Géza: „Zilah-vidéki nyelvjárás” című értekezésének ítelték oda. Dicsőretekben részesültek: Heteyi Szende, Schmidt Henrik és Tanóczy Ferencz értekezései. A Lévy-jutalomra (Kisfaludy Sándor élete és munkái) két pályamű érkezett. A díj egyik műnek sem adható ki.

Ezután következett a szavazás az új tagokul ajánlottak fölött. Az osztály megválasztására ajánlja: levelező tagokul dr. Melich Jánost, Kégl Sándort, Freckay Jánost és Erdődi Bélát. Külső tagságra: Barbier de Meynardot, Brogmann Károlyt, Hóhidákis Gergelyt és Krombacher Károlyt, mind a négyet egyhangulag. A Bródy-jutalmot (hírlapírói és publicistai működésért) a bírálók báró Kaas Ivornak ajánlják kiadni.

II. osztály, (történelem, államtudomány.) Tiszteleti tagnak jelölték Bubics Zsigmond kassai püspököt; rendes tagoknak: Concha Győzöt és Csányi Dezsőt; levelező tagoknak: Csoma Józsefet, Fináczy Ernőt és Wertheimer Edét. A pesti hazai első takarékpénztár Fáy-jutalmát Pavler Gyulának ítelték oda „A magyar nemzet története” című művéért. A Sztrókay-jutalmat Hajnik Imre kapta meg „A magyar bírói perjog” című munkájáért. A kereskedelmi csarnok díjának Halász Sándor lett a nyertese a posta-takarékpénztári check-forgalomról szóló művével. A Vitéz és Vigyázó jutalmakat nem adják ki.

III. osztály, (természettudomány, matematika.) Tiszteletbeli tagnak jelölték Duka Tivadart, rendes tagnak Réthy Mór; külső tagoknak: Boltzmann Lajost, Mendelejeff Dimitrijt és Stüchel Pált. A Wahrmann-jutalomra az osztály Bezerédy Pált ajánlotta a selyemtenyésztés körül szerzett nagy érdemeinél fogva. A Förster jutalmat Ráczó Imrénak ítelték oda, megbízván, hogy a vetőmag termeléséről részletesen dolgozza ki benyújtott munkáját.

Mindenik osztály ezenkívül a meglevő alapokból kitűzte szokásos évi új pályázatait.

A nagygyűlés első napja május 2-ikán báró Eötvös Loránd elnökölte alatt tudomásul vette az osztályok jelentéseit, s az osztályoknak a pályázatokra vonatkozó javaslatait helybe hagyta. De a Bródy-jutalomra nézve a bizottsági előterjesztést nem fogadta el.

A Bródy-jutalom odaítélésére kiküldött bizottság tagjai voltak: Pauler Gyula, Heinrich Gusztáv, Ballagi Aladár, Concha Győző és Riedl Frigyes. E bizottság, melyre a megjutalmazandó publicista személyének kiválasztását bízták, egyhangulag báró Kaas Ivornak ítélte oda a jutalmat. A bizottság jelentését Concha Győző terjesztette elő; főreszei ezek: Kaas Ivor több, mint 30 éve szolgálja a sajtóban a nemzet ügyét. Dolgozatai megleptek szakzszerűségükkel, ténybeli alapjaik iránti gondos tájékozottsággal, irányuk előkelőségével, szerkezetük könnyűségével. Kaas Ivor a magyar vezéréknek mai formájának megeremelője. Báró Kaas Ivort nagy értelmi tulajdonságain, dolgozatainak művészi kiválóságán, tiszta jellemén felül különösen meggyőződéseként bátoraságát, befolyásoktól való függetlenségét ajánlja a bizottság a Bródy-jutalomra, tekintet nélkül politikai pártállására.

Az akadémiái bizottság a határozatot a nagygyűlés 18 szóval 7 ellen elvetette. Minthogy azonban a díjat még az idén ki kell adni, november hónapban rendkívüli ülése határozta meg a díj sorsáról.

Az igazgatóság ülése. Május 3-ikán az Akadémia igazgatósága tartott ülést báró Eötvös Loránd elnökölte alatt. Ez ülésnek nem volt egyéb tárgya, mint hogy az igazgató-tanács tudomásul vette a pénztár megvizsgálásáról szóló jelentést és az ügyész bejelentéseit.

Az ünnepi közgyűlés. Május 6-ikán délelőtt az Akadémia nagytermében tartandó ünnepi közgyűlés tárgyai:

1. Elnöki megnyitás, báró Eötvös Lorándtól; 2. jelentés az Akadémia 1899. évi munkásságáról, Szily Kálmán főtitkártól; 3. gróf Andrássy Gyula levelező tag előadása: „Miként tartotta fenn Magyarország a középkorban alkotmányos szabadságát?” 4. Beöthy Zsolt rendes tag előadása: „A magyar irodalom a mohácsi csatában.”

MUNKÁCSY MIHÁLY HALÁLA.

Munkácsy betegségének csirái már régebben mutatkoztak. Lelkét megtámadták a tülfeszített munka és az azzal járó izgalmak. Páris nagy művészvilágában őt bár jól ismerték, de mégis idegennek tekintették s valóban hosszú párisi időzése alatt is csakugyan idegen maradt, soha sem érezte magát otthon. Természe, lelke, minden szokása elitűt a párisi élettől s végtelenül fárasztotta, hogy abba bele kell magát élnie. A káprázatos, fényes élet nem csak dicsőséggel övezte, hanem bódító zajával kábította és mindennapra kiszabott kényelmetlenségeivel zaklatta. Lassan homályosulni kezdett a nagy elme s teremtő ereje lépésről-lépésre hanyatlott. Legutolsó nagy képe az „Ecco homo” volt, melylyel az ezredéves ünnepekre tért haza. Ennek a képek Budapestre bemutatása után egy évvel, 1897 tavaszán vitték el a Rajna-parti intézetbe, Emdenbe, közel Bonnhoz és közel Düsseldorfhoz, a hol egykor ifjú lángelkével megalkotta a „Siralomház” tragédiáját. 1896-ban már úgy érkezett haza, hogy itthon is maradt, az őszszel elfogalja díszes helyét, mint a magyar szépművészetek országos felügyelője. Ez új állás lett volna és Munkácsy számára szervezték. Soha sem foglalta el; nem hagyta el többé Emdenbe.

Már évekkkel előbb is szemmel látható volt rajta a test gyöngülése. Korán megöszült, teste meghajlott, a járás fárasztotta, tekintetének fénye veszett. Aggódo szemmel néztek régi ismerősei már akkor, mikor a „Hofgallás” nagy képével jött haza. Már akkor maga is panaszkodott gyöngéledéséről.

Gerince-sorvadás nyomai jelentek meg a nagy művésznél. 1896-ban aztán ezt agytempulási tetézte. Menthetetlen volt. Az orvosok megmondták, hogy immár halott a művészetnek és teste sem soká bírja. A kik fölkeresték Emdenben, hogy lássák, hogy meggyőződjenek állapotról, a legkisebb biztatás nélkül tértek vissza onnan. A párisi kis palotában, a hol pazar fényű műterme volt, 1898 nyarán eladták már mindent.

A feltűnő szép férfi rohamosan pusztult. A remek fő, bozontos, sűrű hajával, férfas bajuszával és szakállával a megtört agyastán képe lett. Szélfé szemei gyakran könnyben úsztak. A test sínlódott, a lélek érzéketlenné vált. Halálára régen készen volt mindenki.

Neje az utóbbi időben Emden közelében Bonnbán tartózkodott. Munkácsy az ő karjai közt halt meg május első napján délen. Ő táviratozta meg a szomorú hírt Budapestre több ismerősnek, többi közt Zsilinszky Mihály közoktatásügyi államtitkárnak is, ki rokona a nagy művészeknek, és szerencsétlenségében ügyeinek gondoka volt. A közoktatásügyi miniszter ekkor éppen Bécsben volt, de táviratilag intézkedett a nagy művész temetéséről, holttestének hazaszállításáról. Május 2-ikán délelőtt Zsilinszky többeket tanácskozára hívott össze, hogy a temetés felől tanácskozzanak. Zsilinszky maga délután elutazott a halotthoz.

A gyászír vételére a Képzőművészeti Társulat a Múcsarnokban azonnal kitűzte a fekete zászlót, hasonlóképpen a Nemzeti Szalon is.

Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter Munkácsy özvegyéhez a következő táviratot intézte Bécsből: „Fogadja legmélyebb részvétemet magnevű férje halála alkalmából, a mely nekünk, magyaroknak, kettős fájdalom okoz: nemcsak a nagy művészt, de a lelkes hazafit is siratjuk benne, a

kinek életpályája nemzete dicsősége volt s kinek elhunytja nemzeti gyászt jelent.”

A király részvéte. Az országos gyászban részt vesz a király is. A művész halálának hírére Ő Felsége kabinet-igazgatója, Schiessl, a király parancsára táviratot intézett Wlassics közoktatásügyi miniszterhez, s fölkéri, hogy „a pótolhatatlan vesztés alkalmából, mely első sorban a magyar művészetet érte, Ő Felsége legbensőbb részvétét tudassa a Képzőművészeti Társulattal, s mindazon hazai egyesületekkel, melyeknek a boldogult mester tagja és díszje volt.”

Budapest fővárosnak május 2-iki közgyűlésén jelentették be Munkácsy halálát, ki a főváros diszpolgárai közé tartozott. Márkus József főpolgármester megindultan emlékezett meg a nagy vesztéséről, mely a nemzetet egyik legnagyobb fiának elhunytával érte. Halmos János polgármester indítványozta, hogy Munkácsy holttestének a befogadására külön dísz-sírhelyet ajánljon föl a törvényhatóság, s fölhívja a közgyűlés a tanácsot, hogy a temetésen való részvétel tekintetében is tegye meg a lépéseket. Végül indítványozta a polgármester, hogy a mennyiben Munkácsy emléké Budapestben majd megörökítik, a tanács tegyen annak idején indítványt aszírnt, hogy a főváros miként vegyen részt az emléké állításában. Mindezt általános helyesléssel fogadták.

A képviselőház részvéte. A képviselőház május 3-iki ülésén, a napirend előtt felszólalt Hock János s megemlékezett Munkácsy haláláról.

„Munkácsy, midőn kilépett a nagyvilágba — így szólt Hock — az ő talentumosságával egyttal a fajunkban rejlő művészi erőt és tehetséget is kinyitkozattatta. Ismertté tette a magyar nevet, ismertté tette a fajunkban rejlő nagy művészi kvalitásokat. Ez előtt a magyar zseni előtt életében hódolt az egész világ s az ő dicsősége a mi dicsőségünk lett. Kegyeletes hálával illik azért megemlékeznünk róla most is, midőn ravatalánál könnyezve áll az egész ország és siratja benne ennek a korszaknak egyik legnagyobb mesterét és a magyar művészethetségnek egyik kiváló fényes csillagát. Nem akar indítványt tenni a Háznak, a kormányra bízva azt, de kéri a Házat, hogy a kormány javaslatait támogassa, s járuljon hozzá, hogy a nemzeti gyász megörökíttessék a Ház jegyzőkönyvében.

Szél miniszterelnök vette át ezután a szót. Nincs senki, a ki magát kivonná az általános fájdalom érzése elől. A maga részéről szívesen hozzá járul, hogy a Ház a jegyzőkönyvben adjon kifejezést fájdalomának. A továbbiakra nézve beavandó a kultusz-miniszter megérkezése, a ki esetleg a legközelebbi ülésben fog e tárgyban indítványt tenni.

A képviselőház május 4-iki ülésében Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter adott kifejezést a nemzet gyászának Munkácsy elhunytá fölött, s az ő indítványára a Ház egyhangulag elhatározta, hogy fájdalomának és részvételének jegyzőkönyvben ad kifejezést, a miről az özvegyet a Ház elnöke fogja értesíteni; a ravatalra koszorút küld s a temetésen testületileg jelen meg. Elhatározta a Ház azt is, hogy a boldogult temetése országos költségen történjék.

Az orsz. képzőművészeti társulat választmányá május 3-ikán gr. Andrássy Tivadart elnökségével ülést tartott. Gróf Andrássy mely megilletődéssel szolt a magyar művészetet ért súlyos csapásról.

Indítványára elhatározta a választmány, hogy felajánlja a miniszternek a gyász rendezésében való részvételt; kéri, hogy az elhunyt nagy mester a múcsarnokban helyeztessék ravatalra. A társulat nevében koszorút helyez a ravatalra. Az özvegyhez részvétiratot intéz. Munkácsynak létesítendő szobrára gyűjtést indít és erre a célra a maga részéről kétezer koronát szavaz meg. Végül felkéri Berzevics Albertet, a társulat alelnökét, hogy Munkácsy ravatalánál a társulat nevében beszédet mondjon. A választmány körében a szoborra megindított gyűjtés már az ülés alatt hatezer koronát eredményezett.

A holttest hazahozatala. Wlassics közoktatásügyi miniszter, ki Munkácsy halálakor hivatalos ügyekben Bécsben volt, csak e hó 3-ikán este tért haza. A miniszter kimerítő jelentést tettett magának mindarról, a mi eddig Munkácsy tetemének hazaszállítására és temetésére nézve történt, s táviratban megkérte a bonni rendőrhatságot, hogy az özvegy kérésére Munkácsy holttestének hazaszállítására állítsa ki a szükséges halottszállító levelet.

A párisi magyar művészek A Párisban élő magyar művészek Munkácsy temetésére koszorút küldenek. Munkácsy két művét, melyek a világkiállítás múcsarnokában vannak kiállítva, fekete gyászfátyollal vonták be.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Corpus Juris Hungarici (Magyar törvénytár). A magyar törvénytárnak a Franklin-Társulat által rendezett millenniumi emlékkiadásából, a mely immár befejezése felé halad, ismét két vaskos kötet hagyta el a sajtót, melyek elseje az 1608—1657. években alkotott törvényeket, a második kötet pedig az 1540—1848. évi erdélyi törvényeket tartalmazza. A törvények szövegét mindkét kötetben dr. Kolozsvári Sándor és dr. Óvári Kelemen kolozsvári egyetemi tanárok vizsgálták át nagy gondnal s a latin nyelven hozott törvényeket az eredeti szöveg mellett az ő jeles magyar fordításukban is közlik a kötetek. A törvénytár szerkesztője, dr. Márkus Dezső mindkét kötetet igen számos becses jegyzettel látta el, melyek a korábbi és későbbi törvényhozás közti vonatkozásokat pregnansan tüntetik fel, az erdélyi törvények köteténél pedig az erdélyi törvényhozásnak az anyaország törvényhozással való hasonlóságának és összhangjának kimutatására fordította a szerkesztő a legnagyobb figyelmet. E kötetet, mely jogirodalmunknak nagy hűzágát pótolja, Kolozsvári Sándornak és Óvári Kelemennek az erdélyi törvényhozási történetéről és Márkus Dezsőnek az erdélyi jog forrásairól írt tanulmánya vezet be. Mindkét kötet latin és magyar nyelvű időrendbeli tartalommutatóval van ellátva. A gyűjteményt befejező két kötet sajtó alatt van és legközelebb megjelenik, míg az egész gyűjteményre kiterjedő betűrendes tárgymutató az őszszel készül el.

A „Magyar Törvénytár” eme millenniumi kiadása 1000—1895-ig terjed és húsz díszes kiállítású kötetből áll. A teljes munka ára fűzve 120 korona, bekötve 150 korona. Kiegészítéssel megjelennek az 1896, 1897, 1898 és 1899. évi törvények, melyeknek bolti ára együtt fűzve 21 korona, kötet 29 korona, s a melyeknek minden évfolyama külön is kapható.

Déryné naplója. A régi magyar színészvilágról és társadalmi életről nagybecsű iratokat birunk Déryné naplójában, melyet legelőször a „Vasárnapi Ujság” 1877. évfolyamában 25 közleményben Tórs Kálmán tüzetesen ismertett; ugyancsak Tórs Kálmán a naplót két kötetben sajtó alá is rendezte, a mely két kötet a Kisfaludy-társaság kiadásában jelent meg. E kiadás már elfogyván, Déryné naplóját most teljes szövegében kiadja a Singer és Wolfner cég. Bayer József, a magyar színészet történetének alapos kutatója rendezte az új kiadást. A munka három kötetben fog megjelenni, de lesz belőle füzetes kiadás is. Az első füzet most jelent meg, ára 50 fillér; az egész munka 28—30 ilyen füzetből fog állani. A teljes mű előfizetési ára 14 korona.

Tudományos zsebkönyvtár. E cím alatt indított vállalatában Stampfel Károly pozsonyi könyvkereskedő a tudomány különféle ágainak ismertetését kívánja nyújtani apró füzetekben, rövidre fogva, csak a legfőbb dolgokra terjeszkedve ki. Két év alatt a megjelent füzetek száma elérte már az ötvenet. Mind e füzetek szakemberek munkái, kik között több, az irodalomban jól ismert nevet találunk; a zsebkönyvek könnyen érthető előadásban vannak megírva. Egy-egy füzet ára 60 fillér.

Színházak. A Vigszínházban május 2-án játszottak először „Pólyás baba” cím alatt egy angol bohózatot. Irta Sterner, magyarra fordította Marquis Géza, átdolgozta s helyi viszonyokhoz alkalmazta Szomaházi István. Van benne elég hosszadalmaság, de egyik része kaczagató. Valamelyik kaszinó máleposójén egy pólyás kabát találnak, a kaszinó maéának fogadja, nagyon szereti, sőt kisorsolja. De némely hölgyben gyánút kelt a pólyás baba, s hogy puhatolozzanak, férfi ruhában elmennek a kaszinóba. Ebből támadnak a bonyodalmak és félreértések. A legjobb jelenet pedig az, mikor a kaszinó összes tagjai léggömböcskéikkel, falovacskákkal, sípokkal veszik körül a babát és altató dalt dúdolnak neki. Ezen az egész közönség jól mulatott, s megtapsolták a színház új komikusát, Vendreit is, ki jó erőnek mutatkozik.

A Népszínházban május 2-ikán a közönség régi ismerőst köszöntött, Pálmai Ilkát, ki egy évvel ezelőtt távozott innen, s Bécsben, Berlinben, Londonban működött. Most mint vendég jótékony célra lépett föl, az „Ujságírók Egyesülete” és az „Otthon” irói kör javára. Tapsolták, virágokkal halmozták el a még művészi teljében levő Pálmai Ilkát. „A nap és hold” és „Szép Helén” egy-egy felvonásban játszotta a főszerepet. Az estét kiegészítette Herczeg Ferencz „Gyurkovics lányok” vígjátékának első felvonása. Ebben mindenik színház tagjai közül közreműködtek: Csillag Teréz, Rákosi

MULATÓ LEGÉNY.

Munkácsy Mihály vázlata.

Szidi, L. Somló Emma, Bojár Tereska, Ráthonyi, Tollagi, Rózsahegy.

Előfizetési föltételeink:

A „Vasárnapi Ujság” negyedévre 4 korona, — félévre 8 korona.

A „Vasárnapi Ujság” a „Világkrónikával” együtt negyedévre 4 korona 80 fillér, — félévre 9 korona 60 fillér.

A Vasárnapi Ujság és Politikai Ujdonságok a Világkrónikával negyedévre 6 korona, — félévre 12 korona.

A „Vasárnapi Ujság” szépirodalmi és ismeret-terjesztő képes hetilap, hetenként két és félíven, éventén több mint 130 íven, s több mint ezer képpel jelen meg. A „Vasárnapi Ujság Regénytára” című állandó heti mellékletében a legjelesebb hazai és külföldi íróktól közöl elbeszéléseket és regényeket képekkel.

Az előfizetések a „Vasárnapi Ujság” és „Politikai Ujdonságok” kiadó-hivatalába, Budapest, Egyetem-utca 4. szám küldendők. Egyes előfizetések legeszer-
szerűbben posta-utalvány által eszközölhetők.

KÖZINTÉZETEK ÉS EGYLETEK.

A Magyar Tud. Akadémia április 30-iki heti ülése Körösi Csoma Sándor emlékének volt szentelve. Duka Tivadar tett alapítványt az Akadémiánál a célra, hogy minden harmadik évben ily emlékünnepepy tartassék, s az azon fölvasolt értekezések kiadassanak. Gróf Kuun Géza emlékezett meg ez alkalommal K. Csomáról „Ismereteink Tibetről” című, élelnek tetszésével fogadott értekezésében, melyet fentebb ismertettünk. Gróf Kuun Géza a Duka Tivadar által íly értekezésre szánt jutalmat visszaajándékozta az Akadémiának, hogy három év múltán az akkor esedékes kamatokkal, annak adja, a ki addig a keleti tudományban a legtöbb érdemre tesz szert. Ugyanez ülése Szily Kálmán főtitkár fölolvasta Duka Tivadar levelét, a melylyel

Körösi Csoma legutolsó arezképét ajánlja föl az Akadémiának.

A történelmi társulat május 3-iki ülésén Thaly Kálmán, a Rákóczi kor nagy küzdelmeinek leírója, most e korból a költészet egy sugarát mutatta be. Rákóczi Erzsébet grófnőről olvasott föl érdekes adatokat, egy fiatal asszonyról, ki a beteges, rideg Erdődi Ábrahámhoz ment feleségül s mellette boldogtalan házasságáról, egy költeménye is volt csatolva. Thaly szerint ez a költemény oly gyakorlott tollra mutat, hogy bizonyára nem is az egyetlen. E szerint Rákóczi Erzsébet az irodalomtörténetben megelőzi az eddig első magyar költőnőnek tartott gróf Pekry Lőrincznét, szül. Petrőczy Katát.

A Magyarországi Hírlapírók nyugdíjintézetének közgyűlése dr. Falk Miksa elnöksége mellett április 29-én tartotta közgyűlését. Még nincs húsz éve, hogy az egyesület alakult, s máris másfél millió korona a vagyona, évenként pedig adományokból, tagsági díjakból, a vagyon kamataiból a múlt évben 96,000 korona volt a gyarapodás. A tagok száma 133.

A múlt évben az adományok összege 37,000 koronára ment; ebben van gr. Andrássy Dénesnek és nejének 20,000, Schreyer Jakabnak, a kereskedelmi csarnok titkárnak 5000 koronás adománya. Az összes bevétel 127,336 korona, a kiadás 21,391 korona, az értékpapírok árfolyamán a vesztéség 9946 korona. Az összes vagyon 1,481,037 korona. Az intézet háza 646,000, értékpapírai 781,628 koronát képviselnek. Az intézeti háznak magának 33,445 korona volt az évi jövedelme. A közgyűlés közönséget szavazott az adakozóknak. A jelentések után a választások következtek. Megválasztották: elnöké dr. Falk Miksa, alelnöke: Hegedűs Sándor és Heltai Ferencz, az igazgatóságba: Cziflay Lajos, Gelléri Mór, Schiller Zsigmond, Sturm Albert és Szatmári Mór, a felügyelő bizottságba: Fáy Béla, György Aladár, Lendvay Sándor, Peisner Ignác és Széts Pál. A közgyűlést, mint rendesen,

kedélyes lakoma követte az István főherceg-fogadóban. Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter, az intézet alelnöke, ki a Dunántúl utazott, táviratban üdvözölte a közgyűlést.

A Szabad Lyceum közgyűlése. A tudományt és ismereteket felolvasások útján terjesztő Szabad Lyceum április 29-én tartotta közgyűlését Wekerle Sándor tiszteletbeli elnök elnöklése alatt előkelő, nagy közönség részvételével. Wekerle megnyitó beszédében a Szabad Lyceum hasznos céljait kifejtve, egyebek közt így szólt: «A kulturális közélet felkeltését s megerősítését, a tudomány gyümölcseinek általános hozzáférhetővé tételét, korunk demokratikus jellege maga után vonja s a népek fennállásának érdeke egyenesen megköveteli, hogy széles rétegekben rakjuk le a tudományok alapjait, de erre a kulturára nekünk nemcsak azért van szükségünk, hogy műveltek legyünk, hogy a művelt népesaladok közt méltó helyet foglaljunk el, hanem szükségünk van nemzeti fenmaradásunk és boldogulásunk érdekében is. A kultúra kelti fel egyedül a népek fenmaradásának leg-hatalmasabb elemét: a munka szükségességének ér-

német trónörökös nagykorúsításának ünnepére. A földiszított német fővárosba, hol rendkívüli előkészületeket tettek szíves fogadására, május 4-ikén délelőtt 10 órakor érkezett, s a császárs és a császári család tagjai az összegyűlt fejedelmi vendégek fogadták. Május 6-ikán este tér vissza Ő Felsége Berlinből.

A Magyar Vörös-Kereszt Egyesület május 22-én közgyűlést tart Budapesten, az új városház termében. **Mária Valéria** főhercegné asszony, mint az egyesület új fővédő asszonya, először vesz részt az egyesület ügyeiben. Jelen lesz **Lajos Viktor** főherceg is, az egyesület védő helyettese.

Magyar zarándokok Rómában. A Budapestről elindult 1500 főnyi zarándok csapat április 25-ikén éjjel érkezett Rómába. A világ minden részéből sok ezernyi zarándokló tömeg gyűlt össze, s április 29-én 40,000 főnyi hívő volt együtt a Péter-templomban, hol a pápa is megjelent s áldást osztott, és fogadta

bet köztársasági elnököt **Lukács Béla** kormánybiztos és **Miklós Odón** fogadták. **Loubet**, a kit láthatólag meglepett a magyar kiállítás gazdagsága, e szavakkal üdvözölte Lukácsot: «Önök elkészültek, mint mindig. Ez nagyon szép és nagyon izléses.» Lukács körülvette az elnököt a termekben, megmutatta neki **Benczúr** «Budavár bevétele» című festményét, Ő Felsége arcképét, **László Fülöpnek** Leó pápáról és **Rampolla** bíróknak festett arcképét. A horvát kiállításban **Mallin** báni tanácsos magyarázta az elnöknek a képeket.

A magyar történelmi kiállítás már április 27-ére elkészült s ez nap mutatták be Picard francia kormánybiztosnak, s a francia sajtó képviselőinek is. Minden egyes terem megtekintésekor a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoztak a vendégek az ott látottakról.

Mathilde hercegnő a világkiállítás magyar pavillonjában. Azon ötletből, hogy a Vágó Pál nagy huszárképének középpontján I. Napoleon alakja látható, **Bertha Sándor** felkérte **Mathilde** hercegnőt, a nagy Napoleon császár egyetlen, még

pedig a villamos cséplést tekintették meg. Innen Szombathelyre utazott a miniszter a villamos vasút megnyitására. Három villamos kocsin bejárta a miniszter kíséretével a vasút egész vonalát s a merre csak haladt a fellobogóztott városban keresztül, mindenfelé óriási néptömeg várta és lelkesen üdvözölte. Ezután megtekintette a miniszter a villamos központot, majd szállására hajtatott, hol a küldöttségek tiszteletét fogadta. Este **Baththyány** Lajos gróf a miniszter tiszteletére a Sabaria szállóban lakomát adott, melyben a környék előkelősége teljes számban megjelent. Sok felkészített hangzott el ez alkalommal, melyek közül általános és mély benyomást tett Hegedüs miniszter szép beszéde, melyben kitartó munkára, haladásra lelkesített.

A Nemzeti Színház új igazgatója. Május első napján bucsúzott el a Nemzeti Színház személyzetétől gróf **Festetics Andor**, az eddigi igazgató. A tisztviselők nevében **Tóth Imre** főrendező mondott

mint a múlt évben október hó végéig minden hétfőn, szerdán és pénteken délelőtt 9–12-ig, délután 2–6 óráig, továbbá minden vasárnapon délelőtt 9–12 óráig lesz nyitva. A muzeum látogatása ingyenes.

Rheuma, csusz, köszvény és epeköbajok biztosan gyógyíthatók a tudományos alapon álló Dr. **Rissó-féle citromnádó kúrával.** Ismertetést ingyen és bérmentve küld **Szabady János** gyógyszerész Budapesten, Damjanich-utca 2/c.

HALÁLOZÁSOK.

Özv. Bónis Sámuelné, szül. Darvas Erzsébet április 29-én meghalt 86 éves korában Budapesten. A régi magyar nagyszasszonyok kitűnő mintaképe, méltó hitvese közéletünk egykorú kitűnő férfiaknak, **Bónis Sámuelnek.** A nagyműveltségű úrnő férje oldalán, ki mint Szabolcs vármegye követe vett részt a 40-es évek országgyűlésein, előkelő szerepet vitt a pozsonyi társaséletben és Szabolcs megyében, majd 1848-ban Budapesten is. A szabadságharc

foldbirtokos, 1848–49. évi honvéd, Baranyamegye bizottsági tagja, Baarban, 81 éves korában. — **CSELENKÓ JÓZSEF**, volt 48-as nemzetőr, 72 éves korában, Szegzárdon. — **EHMAN GUSZTÁV**, 48-as honvéd-tüzemester, Tatán. — **Gegesi Kiss József**, 1848/49-iki Kossuth huszárhadnagy, 81-ik évében, Gegesen. — **GERGELY FERENCZ**, csendőrszázados, brassói származású, 44 éves korában. — **Szandai Sándor** FERENCZ, miniszteri osztálytanácsos, 52-ik évében, Budapesten. — **NAGY OLIVÉN**, Torda-Aranyos megye főjegyzője élete 52-ik évében 26 éves megyei szolgálat után. — **Id. IRINYI ISTVÁN**, földbirtokos, Szatmármegye törvényhatóságának bizottsági tagja, 86 éves korában, Ér-Körtvélyesen. — **GLÜCKLICH IONÁCZ**, a rimamurány-salgótarjáni vasút-részvénytársaság nyug. főtisztviselője 70 éves korában, Budapesten. —

Báró HARKÁNTYI KÁROLYNÉ, szül. monostori Vörös Emilia, a főváros társaskörében jól ismert nagy műveltségű úrnő, Budapesten. — **Özv. ILLYÉS ISTVÁNNÉ**, szül. Szathmáry Agnes, Illyés Balint képviselő és költő édes anyja, 92 éves korában Fehérgyarmaton, s az egész környék nagy részvételével temették el. — **KENESSEY KÁLMÁNNÉ**, szül. Neczpáli

HONFOGLALÁS.

Munkácsy Mihály festménye.

zetét.» A nagy tetszéssel fogadott beszéd után **Hegedüs Loránt** országgyűlési képviselő, a társaság titkára terjesztette elő kimerítő, gondosan kidolgozott jelentését a társulat múlt évi működéséről. Ez után **Alexander Bernát** dr. egyetemi tanár tartott előadást a «Színész paradoxon»-ról, s azzal a kérdéssel foglalkozott, vajjon átérzi-e a színész játéka közben mindazokat az indulatokat, a melyeket kifejez. Végül a választmányt egészítették ki új tagokkal.

MI UJSÁG?

* **Lapunk mai száma**, mely három és félven jelenik meg, legnagyobb részt **Munkácsy Mihály**ra vonatkozó közleményeket tartalmaz **21 képpel**: közli az elhunyt nagy művész három, különböző korból való arcképét és 16 festményének másolatát, melyek közt a mester leg-híresebb művei mind be vannak mutatva. Eközlemények miatt a **Vasárnapi Ujság Regénytárá**-nak folytatását jövő hére kellett halasztanunk.

A király Berlinben. Ő Felsége május 3-ikán este 6 óra 40 perczkor Bécsből Berlinbe utazott a

a hódolók nyilatkozatait. A magyarországiakat Császká érsek tolmácsolta. Az érsek írásban is átadta beszédét s erre május elsején külön kihallgatáson válaszolt a pápa. Megjelent előtte a tíz magyar püspök, Császká érsek vezetésével. XIII. Leo pápa megemlékezett Szent István királyról, s intett, hogy a töle örökölt hitet megtartsák. Azt a szeretetet, melylyel Szilveszter pápa viseltetett a magyarok iránt, hirdeti most is a pápa Magyarországra és a világ összes nemzetei iránt. A zarándokok május 3-ikán érkeztek vissza Budapestre. Május 5-ikére ünnepélyes összejövetelt terveztek a Gellérthegyben.

A párisi világkiállítás. A kiállításon még mindig dolgoznak, s nem lesz egészen kész június közepe előtt. Napról-napra láthatni azonban a munka haladását, s majd minden nap újabb csarnok és osztály nyílik meg. A művészetek palotájában május 2-ikán egyszerre nyitotta meg **Loubet** köztársasági elnök a francia és a magyar képzőművészeti osztályt.

A magyar művészeti osztály gazdag s értékesen hirdeti festészetünk, szobrászatunk haladását. Lou-

életben levő unokahugát, **Jeromos westphaliai király** leányát, a magyar pavillon megtekintésére. A látogatás múlt szombaton történt meg. A nyolczvan éves hercegnőt rendkívül meglepte a kiállítás, melyben egy órát töltött s nem győzte eléggé dicsőíteni a kiállítási biztosság egybegyűlt tagjainak a sikerült rendezést.

A magyar villamossági technika haladásának bemutatója gyanánt tekinthető a szombathelyi villamos vasút megnyitása és az ikervári villamos telep megszemlélése, a mely célból **Hegedüs Sándor** kereskedelemügyi miniszter is oda utazott. Április 29-ikén érkezett a miniszter Sárvárra, hol **Reiszig** Ede főispán vezetésével Vasmegye előkelősége fogadta, az ikervári villamos részvénytársaság részéről pedig **Baththyány** Lajos gróf, országos képviselő és **Guoth** Sándor uradalmi igazgató, továbbá a belga részvényesek nevében **Delhaye** Félix elnök, **Fierlant** báró és **Lacomble**: jelen volt több bel- és külföldi hírlapíró is. Az üdvözlő beszéd után **Ikvárra** kocszított a társaság, ahol először a vízműveket, majd a turbina állomást, azután

bucsúszót, azután a színpadon gróf **Keglevich** intendáns méltatta a távozó igazgató buzgó törekvéseit. A művészek nevében **Mihályfi** Károly beszélt melegen, mire gróf **Festetics** kérte az intendáns és a művésztestületet, hogy tartsa meg továbbra is szeretetében. A bucsúzás után az intendáns **Beöthy** Lászlót, az új igazgatót mutatta be a színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nemzeti művészet iránti lelkesedést. Jelszava az, hogy közönséget kell csinálni a színháznak, tehát színházat a vidéki színház művészszemélyzetének. Az intendáns beszéde után **Bercsényi** Béla üdvözölte a művészek nevében az új igazgatót. **Beöthy** László beszédében hangsúlyozta, hogy nem ad programot, mert program minden előadás. Szemére vetették fiatalágát, de fogadja, hogy sohasem lesz többé huszonhét éves. (Derűtlenség.) Különben is itt találja a színházban ugyanazt a fiatalágot, a nem

Hölgyeknek
nékülöz-
hetetlen.

A női szépség elérésére, üdítő-
sítésére és fenntartására legkiválóbb és
legbiztosabb a

Csodás
gyors
hatásu.

MARGIT-CRÈME,

mely egytiszta és teljesen ártalmatlan. Ezen világhírű ar-
zenes pár nap alatt eltávolítja a szőrt, a pattanást, a bő-
r-aknát (Mitesszer) és minden más bőrbaját. Kisimítja a ránczo-
kat, radíkot, himlőhelyeket és az arcot fehérré, simává és
idővel varázsolja. Sem higgyt, sem ólmot, sem más ártalmas
anyagot nem tartalmaz. Ár: nagy tégely 2 kor., kis tégely
1 kor., Margit-hőlgypor 1 kor. 20 fill., Margit
szappan 70 fill., Margit-főpép (Zahnpasta) 1 kor.,
Margit arcvíz 1 kor. Postán utárvétellel vagy a pénz
előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN gyógyszer. Árad.

Kapható minden gyógyszerárban.
Főraktárak Budapest: Török József
és Dr. Egger Leó «Nádor» gyógyszer.

Legjobb
szépsítő-
szer.

MATTONI ERZSÉ- BET SÓSFÜRDŐJE

BUDAPESTEN
(BUDÁN)

Idény kezdete április 1-én.

Kiváló gyógyhatással bír női bajok-
ban és altesti bántalmakban.

Rendelő orvos:

Dr. POLGÁR EMIL.

Egészséges fekvés, jutányos
lakások, jó vendéglő.

Közvetlen villamos vasuti
összeköttetés a fővárossal.

LUSER L.-féle turista tapasz.

Biztosan és gyorsan ható szer, tyuszem
szemölcs és talp, valamint a sarok bőr-
keményedései, to-
vábbá mindennemű
bőrészarusodás,
ellen. A hatás
ért jótállás
vállal-
tatik.

Köz-
ponti
széktüldési
raktár:
SCHWENK L.,
gyógyszerész
MEIDLING-BÉCS.

Csak akkor valódi, ha min-
den használati utasítás és minden
tapasz a mellétes védjeggyel és
aláírással el van látva, azért is erre
figyelni kell. — 1 doboz ára 1-20 kor.
Videkre 1-80 kor, előzetes beküldése mellett bérment.

Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszer., Budapest, Király-u. 12. Andrássy-út 29.

Vérgyógyászat.

Uj gyógymód!

Napról-napra legjobb elismerések
és elterjedésnek örvend!
Még a legsúlyosabb régi betegségek is
meggyógyíthatók 8411

dr. KOVÁCS J.

egyet. orvost. hámpata rendelő intézetében.

Budapest, V., Váci-körút 18.

Az általa felállított új gyógymód által
a hámpatár, vérgyógyászat fölmutathat
gyógyhatásának bizonyított asthma, szív- és gyomor-
bántalmaknál, sápkórú, közvény és hólyag-bán-
talmaknál, súlyos idegbajokat (migrén, álmatlanság,
méledés, hysteria és neurasthenia), makacs vér-
és bőrbántalmaknál.

Egyetlen és legbiztosabb védelem: szélhűdés, kez-
dőző vaknás és elmevar ellen. Dajkott leve-
lekre valószínű, meghívásra beteg-t látogat (vidéken is.)

Rendelés: 9-1 és 3-7 óra között naponta.

Kívánatra különrendelés.

„A világ legjobb sámfája“ FÖLDVÁRY IMRE

férfidivat és fehérnemű
raktárában.

párja

Budapest, IV., Koronaher-
ceg-utca 11. sz. és VIII.,
Kerepesi-út 9.

Férfi ingek, Jäger-árak,
választékban kaphatók.
Kostyűk és nyakkendők.

Miért vannak még emberek,
kik a Kathreiner-féle
Kneipp malátát kávét még nem
használik, noha ez egy izletes
és egészséges kávéital?

Mert nem tudja még mindenki,
hogy mily nagy előnyökkel bír
a Kathreiner kávé, a mely a
kávébogyó egy kivonata által a
bakkávé ízét és zamatját nyeri.
Ő ezáltal felmutathatlan mó-
don magában egyesíti a hön
malátakészítmény értékes egész-
ségi tulajdonságait a bakkávé
kedvelt ízingerével. A Kathreiner
Kneipp malátá kávé nagyobb-
részt mint pótkávé szolgál a
bakkávéhoz, azonban tisztán él-
vezve is kitünően ízlik. Min-
denütt kapható, de nyitva soha
sem lesz árusítva, s csakis az
ismert eredeti csomagokban va-
lódi, a melyek Kneipp páter
arczképét viselik és a nevet:
»Kathreiner«.

19. SZÁM. 1900.

BUDAPEST, MÁJUS 13.

47. ÉVFOLYAM.

Előfizetési feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és
POLITIKAI UJDONSÁGOK (A Világkronikával) együtt
egész évre 24 korona
félre 12 •
Csupán a
VASÁRNAPI UJSÁG
egész évre 16 korona
félre 8 •
A POLITIKAI UJDONSÁGOK (A Világkronikával)
egész évre 10 korona
félre 5 •
Külföldi előfizetőknek a postallag
meghatározott viteldij is csatolandó.

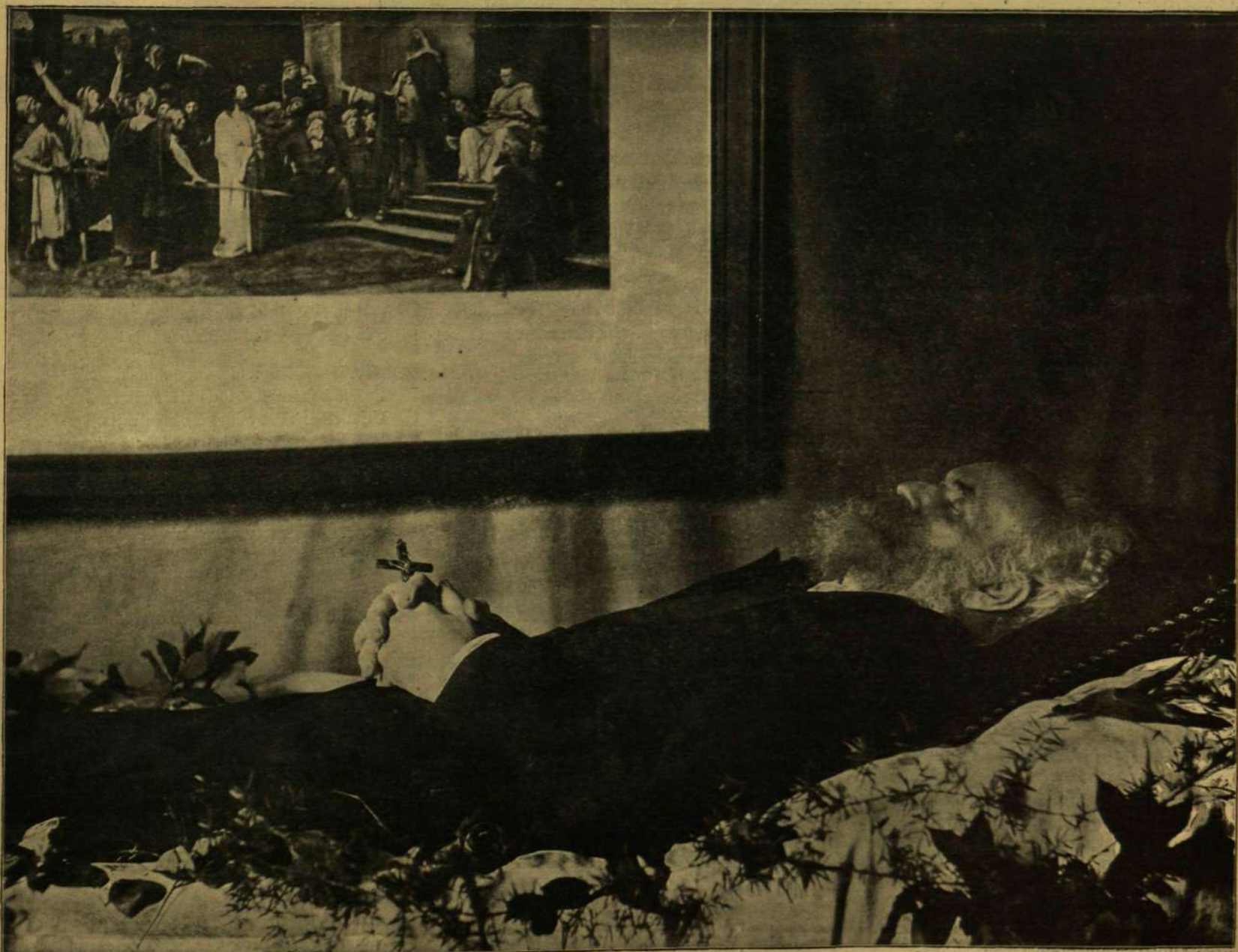
MUNKÁCSY.

ELTEMETTÜK Munkácsy Mihályt. A mi benne
halandó volt, átadtuk a hazai földnek,
annak a drága hazai földnek, a melytől
egyor vérző szívvel vált meg a fiatal művész,
s a hová visszavágyakozott a mester akkor is,
mikor a Hugo Viktor által a világ fővárosának
nevezett Páris rakta le lábait elé elismerésének
koszorúját.

Vajha szívére hallgatott volna! — mondják
azok, kik korai végeért az idegeket emésztő
világvárost, a nemes ambíció égető lángját
okozták. Vajha visszatért volna hozzánk első
nagyobb sikere után, megelégedve azzal az
elismeréssel és jutalommal, melyet ez a hálás,
de szegény magyar föld nyújthat munkás fia-
nak. S festette volna itthon az egyszerű, becsü-
letes magyar népet, mely őt első műveinek
megalkotására lelkesítette, s melyet ő a soha

ki nem hűlő rokon-vérnek vonzalmával és me-
legével szeretett!

A művész pályafutása azonban másképen
volt megírva a végtet könyvében. Neki az
jutott hivatású, hogy hazájától hosszú időre
elszakadva, Istentől nyert nagy tehetséggel
saját nyugalmának, boldogságának árán sze-
rezen megbecsültetést, soha el nem múló
dicsőséget nemzetének. Neki a magyar génius
erejét, hatalmát kellett hirdetni idegen népek-

MUNKÁCSY A HALOTTAS ÁGYON.

Endenicht fénykép után.

**Mauthner-féle
kiállítási
tűmagkeverék.**

Ugyanazon keverék, me-
lyekkel ugy az 1885-diki
országos kiállítás, vala-
mint az 1896-iki ezred-
éves orsz. kiállítás be-
gyepesítései létesített-
tek általam.
50 kilo 30 frt.
½ kilo 40 kr.

**Mauthner-féle
margitszigeti
tűmagkeverék.**

Több mint 21 éven
át kívárolag csak
ezégem szállítja a
margitszigeti par-
k-
k-
zások számára az
összes tűmagvakat.
50 kilo 30 frt.
½ kilo 40 kr.

**Angol
perje.**

Szőrös-
ból hozott
legnehezebb
mínó-ségű
mag.
50 kilo 14 frt.
½ kilo 25 kr.

legjobb
legtisztább
és
legtartósabb
tűmagvakat

Mauthner Ödön

csász. és kir. udvari szállító
magkereskedése

Budapest VI., Andrássy-ut 23.
VII., Rottenbiller-utca 33.

szállítja.

A 226 oldalnyi tartalmu, főárjegyzéket kivá-
natra a czég ingyen és bérmentve küldi meg.

Crème Ideale

a bőr szépség ápolásához, mely az
eddigli készítményeket mind tul-
sárválja tisztán és radékmen-
tesen van összeállítva, nappal is
sikkal használható.

Egy tégely ára 50 kr.

Crème Ideale szappan 1 kg-
os tégely 13 frt.
1/2 kg-os 7 frt.
1/4 kg-os 4 frt.

Ideale-Hőlgypor

virágillatokból készült, kedvenze-
a hőlgyporoknak, bőrszépítő szer.
Ezen Hőlgypor Ideale jól ta-
pad a egykorlatosabb szemek is
képzelenek a bőr poros voltát fel-
fedezni. Egy doboz ára 1 frt
50 kr. Naponta postai széküldés
minden irányban

SWHARTZ illatszertára

Temesvár 8001

(Higien. cosmet. Laboratorium.)

CRÈME DE FAKEN

a 3 sziv véd-
jeggyel.

Rögtön finomító és
szépsítő krém. Leg
jobb a világon!
Ártalmatlan!
Zsirtalan!

Kis Nagy
tégely 1 K. tégely 2 K.
Főraktár:
»URSETS«-gyógyszertár
Budapest Hákóczy-tér.
Videkre 10 fillér
többlet bekü-
ldése után
frankó

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstrasse 120. (saját
házában),

Arany érmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, és. és kir. katonai intézősége, vas-
utak, ipari-bánya, és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugy-
szintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítja. E homlokzat-festékek, melyek
mészen feloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintá-
ban kilónként 16 krtól felfelé szállítanak, és a mi a festék szintisztaságát
illeti, azonos az elajfestékekkel. 8646

Mintakártya, ugyszintén használati utasítás
kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Franklin-Társulat nyomdája, (Budapesten IV., Egyetem-utca 4. sz.)